

Joi, 22 octombrie 2020

P9_TA(2020)0285

Defrișările

Rezoluția Parlamentului European din 22 octombrie 2020 conținând recomandări adresate Comisiei privind un cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în fața UE (2020/2006(INL))

(2021/C 404/11)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere comunicarea Comisiei privind Aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernanta și schimburile comerciale (FLEGT) – Propunere de plan de acțiune al UE din 21 mai 2003 (COM(2003)0251),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn („Regulamentul UE privind lemnul”) ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare ⁽³⁾,
- având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) ale Organizației Națiunilor Unite pentru 2030, în special ODD 12 privind consumul și producția responsabile și ODD 15 privind protejarea, refacerea și promovarea utilizării durabile a ecosistemelor terestre, gestionarea durabilă a pădurilor, combaterea deșertificării și stoparea degradării solurilor și refacerea acestora, precum și combaterea declinului biodiversității,
- având în vedere Acordul de la Paris încheiat în cadrul celei de a 21-a Conferințe a părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (COP 21),
- având în vedere studiul privind obligațiile de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare întocmit la cererea Direcției Generale Justiție și Consumatori a Comisiei (2020),
- având în vedere studiul Serviciului de Cercetare al Parlamentului European din septembrie 2020, intitulat 'An EU legal framework to halt and reverse EU-driven global deforestation – European added value assessment' („Un cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea tendinței defrișărilor la nivel mondial în fața UE — evaluarea valorii adăugate europene”) ⁽⁴⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului și ale guvernelor statelor membre reunite în cadrul Consiliului privind comunicarea Comisiei intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial” din 16 decembrie 2019,
- având în vedere Declarația de la Amsterdam din 7 decembrie 2015, intitulată „Către eliminarea defrișărilor din lanțul de distribuție a produselor agricole în țările europene”,
- având în vedere Programul ONU de reducere a emisiilor cauzate de despăduriri și de degradarea pădurilor (mecanismul REDD+),

⁽¹⁾ JO L 295, 12.11.2010, p. 23.

⁽²⁾ JO L 198, 22.6.2020, p. 13.

⁽³⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

⁽⁴⁾ EPRS, „Un cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea tendinței defrișărilor la nivel mondial în fața UE — evaluarea valorii adăugate europene”, PE 654.174 din septembrie 2020.

Joi, 22 octombrie 2020

- având în vedere Planul strategic pentru păduri 2017-2030 al Organizației Națiunilor Unite (UNSPF), care definește șase obiective globale legate de păduri și 26 de ținte asociate care trebuie îndeplinite până în 2030,
- având în vedere Convenția ONU privind combaterea defrișărilor, adoptată la 17 iunie 1994,
- având în vedere platformele naționale pentru produsele durabile, dezvoltate prin Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD),
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 1966,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale din 1966,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ⁽⁵⁾,
- având în vedere Convenția americană privind drepturile omului din 1969,
- având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor din 1987,
- având în vedere Convenția nr. 169 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) referitoare la populațiile indigene și tribale din 1989,
- având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene din 2007,
- având în vedere Ghidul FAO-OCDE pentru lanțurile de aprovizionare responsabile din agricultură,
- având în vedere raportul FAO – Starea pădurilor lumii 2020,
- având în vedere publicația FAO cu privire la starea pădurilor la nivel mondial 2018 – Modalități de dezvoltare durabilă în domeniul forestier, FAO (2018),
- având în vedere Evaluarea resurselor forestiere globale 2015 realizată de FAO – Registrul de date al FRA 2015,
- având în vedere Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) din 1973,
- având în vedere Convenția privind diversitatea biologică din 1992 și Protocolul conex de la Cartagena privind biosecuritatea din 2000, precum și Protocolul de la Nagoya privind accesul la resursele genetice și împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora din 2010,
- având în vedere Raportul de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice din 6 mai 2019 al Platformei interguvernamentale științifico-politice privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice a Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere Principiile ONU pentru investiții responsabile, adoptate în 2006,
- având în vedere Principiile directe privind afacerile și drepturile omului adoptate de Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU în 2011 și Orientările OCDE privind întreprinderile multinaționale, actualizate în 2011,
- având în vedere Raportul special al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice al Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice și teritoriul din 8 august 2019,
- având în vedere Programul mondial pentru combaterea infracțiunilor contra speciilor sălbatice și fondului forestier al Biroului Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC),

---

⁽⁵⁾ JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

Joi, 22 octombrie 2020

- având în vedere Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, adoptată la 25 iunie 1998 la Aarhus de Comisia Economică pentru Europa a ONU,
- având în vedere Rezoluția sa referitoare la politicile Uniunii Europene în favoarea apărătorilor drepturilor omului, adoptată la 17 iunie 2010 ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2016 referitoare la răspunderea întreprinderilor pentru încălcări grave ale drepturilor omului în țări terțe ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 aprilie 2017 referitoare la uleiul de palmier și defrișarea pădurilor tropicale ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 septembrie 2017 referitoare la impactul comerțului internațional și al politicilor comerciale ale UE asupra lanțurilor valorice globale ⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 iulie 2018 referitoare la încălcarea drepturilor popoarelor indigene în lume, inclusiv acapararea de terenuri ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 septembrie 2018 referitoare la gestionarea transparentă și responsabilă a resurselor naturale în țările în curs de dezvoltare: pădurile ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul ecologic european ⁽¹²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 ianuarie 2020 referitoare la cea de a 15-a reuniune a Conferinței părților la Convenția privind diversitatea biologică (COP15) ⁽¹³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 septembrie 2020 referitoare la rolul UE în protejarea și refacerea pădurilor lumii ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere „Angajamentul pentru păduri” din 21 martie 2019, prin care mai mulți deputați actuali în Parlamentul European s-au angajat să promoveze politici de protejare și refacere a pădurilor la nivel mondial și de recunoaștere și apărare a teritoriilor și drepturilor populațiilor care depind de păduri,
- având în vedere Concluziile din 28 iunie 2018 ale Consiliului privind aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernanta și schimburile comerciale,
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial” din 23 iulie 2019 (COM(2019)0352),
- având în vedere Studiul de fezabilitate al Comisiei privind opțiunile de intensificare a acțiunii UE împotriva defrișărilor, din ianuarie 2018,
- având în vedere comunicarea Comisiei privind Pactul ecologic european din 11 decembrie 2019 (COM(2019)0640),
- având în vedere comunicarea Comisiei cu privire la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 – Readucerea naturii în viețile noastre din 20 mai 2020 (COM(2020)0380),
- având în vedere comunicarea Comisiei cu privire la o Strategie „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic din 20 mai 2020 (COM(2020)0381),

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0226.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0405.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0098.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0330.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0279.

⁽¹¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0333.

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0005.

⁽¹³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0015.

⁽¹⁴⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0212.

Joi, 22 octombrie 2020

- având în vedere declarația din aprilie 2018 a reprezentanților societății civile cu privire la rolul UE în ceea ce privește protejarea pădurilor și a drepturilor,
  - având în vedere articolele 47 și 54 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere avizele Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A9-0179/2020),
- A. întrucât pădurile diverse din punct de vedere biologic, fiind absorbanți naturali de carbon, sunt indispensabile în lupta împotriva schimbărilor climatice în concordanță cu obiectivele Acordului de la Paris de menținere a creșterii temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C față de nivelurile preindustriale și de continuare a eforturilor menite să limiteze creșterea temperaturii la 1,5 °C, precum și pentru adaptarea la schimbările climatice și conservarea biodiversității, și întrucât cele mai recente date științifice disponibile arată că limitarea creșterii temperaturii la 1,5 grade ar reduce semnificativ efectele nocive asupra oamenilor și ecosistemelor naturale, în comparație cu scenariul unei creșteri de 2 grade ⁽¹⁵⁾; întrucât nu doar zonele defrișate, ci și pădurile degradate de intervenția omului se pot transforma într-o sursă de dioxid de carbon;
- B. întrucât pădurile adăpostesc 80 % din biodiversitatea Pământului și acoperă 30 % din suprafața sa ⁽¹⁶⁾; întrucât pădurile constituie infrastructura organică vitală pentru unele dintre cele mai dense, mai fragile și mai diverse ecosisteme de pe planetă; întrucât defrișarea reprezintă cel mai mare pericol pentru 85 % dintre speciile periclitate sau pe cale de dispariție și 58 % din animalele vertebrate au dispărut deja între 1970 și 2012 de pe suprafața globului din cauza defrișării ⁽¹⁷⁾;
- C. întrucât pădurile reprezintă un mijloc de subzistență și o sursă de venit pentru aproximativ 25 % din populația lumii ⁽¹⁸⁾, iar distrugerea lor are consecințe grave asupra mijloacelor de subzistență ale celor mai vulnerabile persoane, inclusiv ale populațiilor indigene care depind în foarte mare măsură de ecosistemele forestiere;
- D. întrucât emisiile provenite din schimbarea utilizării terenurilor, în cea mai mare parte ca urmare a defrișării, reprezintă aproximativ 12 % din emisiile de gaze cu efect de seră (GES) la nivel mondial și cea de a doua mare cauză a schimbărilor climatice după arderea cărbunelui, petrolului și gazelor naturale ⁽¹⁹⁾;
- E. întrucât pădurile primare sunt în mod deosebit afectate de defrișări; întrucât pădurile primare au stocuri mari de carbon și se remarcă prin proprietățile lor ecologice unice și nivelurile de biodiversitate și, prin urmare, nu pot fi înlocuite cu păduri nou plantate; întrucât împădurirea, realizată într-un mod compatibil cu protecția și consolidarea ecosistemelor locale, poate juca un rol în lupta împotriva schimbărilor climatice;
- F. întrucât, pentru a ajuta la combaterea declinului biodiversității și a crizelor climatice, este esențial ca pădurile să fie protejate și regenerare astfel încât să-și maximizeze capacitatea de stocare a carbonului și de protecție a biodiversității; întrucât aceasta este o soluție cu multiple beneficii, deoarece favorizează creșterea pădurilor existente până la potențialul lor maxim de a stoca carbonul, regenerând în același timp ecosistemele degradate anterior și permițând descompunerea materialelor organice, protejând totodată biodiversitatea, precum și solul, aerul, terenul și apa;

⁽¹⁵⁾ Raportul „Încălzirea globală cu 1,5 °C – un raport special al IPCC privind impactul încălzirii globale cu 1,5 °C peste nivelurile preindustriale și direcțiile conexe de evoluție a emisiilor globale de gaze cu efect de seră, în contextul consolidării răspunsului mondial la amenințarea reprezentată de schimbările climatice, al dezvoltării durabile și al eforturilor de eradicare a sărăciei”.

⁽¹⁶⁾ Comunicarea privind intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial, Comisia Europeană, 2019.

⁽¹⁷⁾ „Lumea vie a planetei 2016”, WWF, Societatea Zoologică din Londra, Centrul de Reziliență din Stockholm

⁽¹⁸⁾ Comunicarea privind intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial, Comisia Europeană, 2019.

⁽¹⁹⁾ Smith P et al. (2014) Agricultură, silvicultură și alte destinații ale terenurilor (AFOLU). În: Schimbările climatice 2014: Atenuarea schimbărilor climatice. Contribuția grupului de lucru III la Al cincilea raport de evaluare al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice [Edenhofer, O et al. (Eds.)]. Cambridge University Press, Cambridge, Regatul Unit și New York, NY, SUA.

Joi, 22 octombrie 2020

- G. întrucât presiunea publică pentru îndeplinirea funcțiilor neproductive ale pădurilor crește la nivel mondial, ceea ce este deseori în dezacord puternic cu deteriorarea stării pădurilor;
- H. întrucât pădurile oferă servicii ecosistemice importante societății, cum ar fi aer curat, reglementarea debitului apei, reducerea carbonului, protecția împotriva eroziunii hidrologice și eoliene, furnizarea de habitate pentru animale și plante, refacerea terenurilor degradate, reziliența la schimbările climatice; regularizarea naturală a cursurilor de apă în păduri fiind evaluată la 1 360-5 235 USD (valoarea din 2007) ⁽²⁰⁾ per hectar per an, iar acest „serviciu natural” este afectat în mod semnificativ de defrișare; întrucât pădurile și biodiversitatea au și o valoare intrinsecă dincolo de valoarea utilizării lor de către om, inclusiv ca depozite de carbon, această valoare intrinsecă neputând fi monetizată sau cuantificată;
- I. întrucât pădurile au valoare culturală, socială și spirituală pentru multe persoane și populații;
- J. întrucât, cu toate că acoperirea cu păduri a crescut în Uniune în ultimele decenii, reducerea gradului de acoperire cu arbori la nivel mondial s-a accentuat constant în ultimii 18 ani, doar în 2019 fiind distruse 3,8 milioane de hectare de păduri tropicale primare ⁽²¹⁾;
- K. întrucât defrișările, degradarea și conversia pădurilor mondiale agravează amenințarea pentru populațiile indigene și comunitățile locale, care se confruntă cu încălcări ale drepturilor omului, atacuri și ucideri, ca răspuns la eforturile lor de protejare a pădurilor, a terenurilor și a habitatelor și, în medie, mai mult de trei apărători ai terenurilor și ai mediului au fost omorâți în fiecare săptămână în 2018, peste 300 de persoane fiind ucise în conflictele legate de resurse și de utilizarea terenurilor numai în regiunea amazoniană în ultimul deceniu ⁽²²⁾;
- L. întrucât schimbările climatice, pierderea biodiversității la nivel mondial, precum și distrugerea și modificarea ecosistemelor naturale, inclusiv a pădurilor, au consecințe grave asupra habitatelor animalelor sălbatice și conduc la intensificarea contactului între animalele sălbatice, oameni și animalele domestice, ceea ce crește riscul de noi focare de epidemii și pandemii care provin de la animalele sălbatice; întrucât Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) confirmă că mărirea frecvenței bolilor infecțioase emergente coincide cu creșterea accelerată a defrișării tropicale, legată în special de plantarea palmierilor pentru ulei sau a plantelor de soia ⁽²³⁾; întrucât peste două treimi din bolile infecțioase emergente provin de la animale, majoritatea covârșitoare provenind de la animalele sălbatice; întrucât protejarea și refacerea biodiversității și buna funcționare a ecosistemelor sunt esențiale pentru a ne spori reziliența și a preveni pe viitor apariția și răspândirea bolilor;
- M. întrucât apa este o resursă prețioasă; întrucât absența sau punerea în aplicare inadecvată a cadrului juridic privind protecția resurselor de apă face imposibilă controlarea utilizării acestei resurse și permite captarea excesivă, poluarea și acapararea apei; întrucât acest lucru este în detrimentul ecosistemelor din aval și al comunităților locale; întrucât există cazuri de acaparare a apei ca urmare a producției de produse de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme ⁽²⁴⁾;
- N. întrucât gestionarea durabilă a resurselor forestiere și a materiilor prime regenerabile, precum și utilizarea terenurilor forestiere într-un mod și la o rată care să le mențină biodiversitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea și potențialul lor de a îndeplini în prezent și în viitor funcții ecologice, economice și sociale relevante la nivel local, național și mondial și care să nu cauzeze daune altor ecosisteme este un element important al abordării politice globale de stopare a defrișărilor, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel mondial;

⁽²⁰⁾ Cook, Institutul Goddard de studii spațiale al NASA, 2005.

⁽²¹⁾ Am pierdut un teren de fotbal de pădure primară la fiecare 6 secunde în 2019, World Resources Institute, disponibil online, la 2 iunie 2020.

⁽²²⁾ Mafia pădurilor tropicale: Modul în care violența și impunitatea provoacă defrișările în Brazilia, în zona Amazonului, organizația Human Rights Watch, online, 17 septembrie 2019.

⁽²³⁾ Bruce A. Wilcox și Brett Ellis, Center for Infectious Disease Ecology, Asia-Pacific Institute for Tropical Medicine and Infectious Diseases, University of Hawaii (Centrul pentru ecologia bolilor infecțioase, Institutul Asia-Pacific pentru medicină tropicală și boli infecțioase, Universitatea Hawaii), Manoa, SUA, 2006.

⁽²⁴⁾ astfel cum se raportează, de exemplu, în Atlasul justiției în probleme de mediu – <https://ejatlas.org/conflict/water-grabbing-and-agribusiness-in-the-south-coast-of-guatemala> – în cazul Guatemalei (trestie de zahăr, ulei de palmier și banane).

Joi, 22 octombrie 2020

- O. întrucât se estimează că consumul la nivelul Uniunii contribuie la cel puțin 10 % din defrișările de la nivel mondial;
- P. întrucât este important să fie promovată alimentația sustenabilă, prin sensibilizarea într-o măsură mai mare a consumatorilor cu privire la impactul practicilor de consum și prin furnizarea de informații cu privire la regimuri alimentare care sunt mai bune pentru sănătatea umană și afectează mai puțin mediul;

Observații cu caracter general

1. subliniază că aproximativ 80 % din defrișările de la nivel mondial sunt cauzate de extinderea terenurilor utilizate pentru agricultură ⁽²⁵⁾; evidențiază, în acest context, că în Comunicarea Comisiei privind „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial” din iulie 2019 se recunoaște că cererea Uniunii de produse precum uleiul de palmier, carnea, soia, cacao, porumbul, lemnul și cauciucul, inclusiv sub formă de produse prelucrate sau servicii, este un factor determinant major al defrișărilor, al degradării pădurilor, al distrugerii ecosistemului și al încălzirii aferente a drepturilor omului la nivel mondial și reprezintă aproximativ 10 % din cota mondială a defrișărilor inclusă în consumul final total ⁽²⁶⁾; în plus, ia act de faptul că consumul UE de alte produse de bază, cum ar fi bumbacul, cafeaua, trestia de zahăr, rapița și crevetele de crescătorie, contribuie, de asemenea, la defrișările la nivel mondial.
2. reamintește că, în prezent, prevenirea degradării pădurilor și conservarea pădurilor la nivel mondial se numără printre cele mai mari provocări în privința sustenabilității, fără ele neputând fi realizate obiectivele Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, ale Acordului de la Paris și ale Pactului verde; subliniază că utilizarea sustenabilă a pădurilor și a ecosistemelor în anumite părți ale lumii nu poate fi asigurată dacă sunt continuate politicile actuale;
3. constată cu maximă îngrijorare că, în perioada 2014-2018, declinul gradului de acoperire cu copaci a crescut cu 43 %, până la o pierdere medie de 26,1 milioane de hectare pe an, față de 18,3 milioane de hectare pe an în perioada 2002-2013; este deosebit de îngrijorat de pierderea pădurilor primare, întrucât cei mai recentii trei ani pentru care sunt disponibile date (2016, 2017 și 2018) au înregistrat cele mai mari rate ale declinului din acest secol, doar ratele de defrișare din bazinul amazonian din Brazilia ridicându-se la 88 % în iunie 2019 față de iunie 2018; subliniază că distrugerea și degradarea pădurilor naturale nu are loc doar în regiunile tropicale, ci în întreaga lume, inclusiv pe teritoriul Uniunii și în vecinătatea imediată a acesteia;
4. regretă faptul că suprafața forestieră a lumii se situează, în prezent, la doar aproximativ 68 % din nivelurile preindustriale estimate, că suprafața împădurită a fost redusă cu 290 de milioane de hectare din cauza defrișării terenurilor și a producției de lemn între 1990 și 2015 și că pădurile neperturbate (suprafețe de peste 500 km² în care sateliții nu detectează nicio presiune umană) au scăzut cu 7 % între 2000 și 2013 ⁽²⁷⁾;
5. observă, de asemenea, că modificarea și distrugerea habitatelor, care afectează treptat zonele împădurite naturale, au urmări grave pentru sănătatea umană și animală la nivel mondial, precum și pentru biodiversitate, în special prin creșterea incidenței zoonozelor (care au provocat 50 de pandemii în ultimii 30 de ani), cea mai recentă fiind pandemia de COVID-19;
6. observă cu preocupare că, în urma izbucnirii tragice a pandemiei de COVID-19, studiile confirmă în continuare existența unei legături îngrijorătoare între bolile zoonotice și defrișări, schimbările climatice și pierderea biodiversității;
7. subliniază că pădurile primare sunt de neînlocuit și că pierderea lor nu poate fi compensată printr-o abordare bazată pe pădurile noi; ia act de faptul că oprirea defrișărilor și a degradării pădurilor, împreună cu protejarea pădurilor existente, refacerea durabilă, împădurirea și reîmpădurirea în așa fel încât pădurea să își maximizeze capacitatea de conservare a carbonului și de protejare a biodiversității, pot oferi mijloace de subsistență, pot duce la creșterea veniturilor comunităților

⁽²⁵⁾ FAO.2016. Starea pădurilor la nivel mondial 2016. Pădurile și agricultura: utilizarea terenurilor, provocări și oportunități. Roma. <http://www.fao.org/3/a-i5588e.pdf>

⁽²⁶⁾ Comisia Europeană, 2013: „The impact of EU consumption on deforestation: Comprehensive analysis of the impact of EU consumption on deforestation. Final report.” („Impactul consumului UE asupra defrișărilor: analiză completă a impactului consumului UE asupra defrișărilor. Raport final”). Studiu finanțat de Comisia Europeană și realizat de VITO, Institutul Internațional pentru analizarea sistemelor aplicate (the International Institute for Applied Systems Analysis), HIVA (Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving) și Uniunea Internațională pentru conservarea naturii (International Union for the Conservation of Nature NL).

⁽²⁷⁾ Raportul IPBES 2019.

Joi, 22 octombrie 2020

locale și pot oferi oportunități de dezvoltare economică; subliniază, în acest sens, importanța promovării agroecologiei și a unei producții agricole durabile la nivel mondial, național, regional și local, care să prevină utilizarea terenurilor și practicile de gestionare nesustenabile, să facă față perturbărilor naturale și să atenueze schimbările climatice;

8. subliniază că existența unor suprafețe împădurite mari contribuie la prevenirea deșertificării regiunilor continentale; propune ca protecția pădurilor inclusiv ca sursă de umiditate să primească o atenție considerabilă în cadrul politicilor de dezvoltare și comerciale; evidențiază, de exemplu, că până la 40 % din volumul total de precipitații din podișurile Etiopiei – sursa principală de alimentare a Nilului – provine din umiditatea reciclată de pădurile din bazinul fluviului Congo și că stoparea defrișărilor în regiune este relevantă, de asemenea, în ceea ce privește criza refugiaților climatici;

9. subliniază faptul că factorii determinanți ai defrișărilor nu țin doar de sectorul forestier în sine, ci se referă la o gamă largă de aspecte, cum ar fi proprietatea funciară, slaba guvernare și aplicarea legii, protecția drepturilor populațiilor indigene, schimbările climatice, democrația, drepturile omului și libertatea politică, nivelurile consumului de materii prime, dependența ridicată de importurile de hrană pentru animale, politicile agricole, precum și lipsa politicilor publice de promovare și stimulare a mărfurilor obținute în mod durabil sau legal; reamintește că femeile indigene și femeile care lucrează în agricultură joacă un rol esențial în protejarea ecosistemelor forestiere; invită Comisia să își intensifice eforturile de combatere a despăduririlor în mod holistic, prin intermediul unui cadru politic coerent și obligatoriu din punct de vedere juridic, asigurând în același timp conservarea ecosistemelor; consideră că egalitatea de gen, în contextul educației în domeniul forestier, constituie un element-cheie în eforturile de gestiune durabilă a pădurilor, care ar trebui să se reflecte în politicile UE;

10. observă că, în numeroase țări, defrișările sunt determinate de lipsa unor politici adecvate (cum ar fi amenajarea teritoriului), de raporturile de proprietate neclare și de alte drepturi funciare, de slaba guvernare și slaba asigurare a respectării legii, de activitățile ilegale și de investițiile insuficiente în gestionarea durabilă a pădurilor;

11. observă că Parlamentul European a adoptat, din decembrie 2015, 40 de obiecții privind importul de produse alimentare și furaje modificate genetic (MG), 11 dintre acestea vizând importurile de soia modificată genetic; reamintește că unul dintre motivele care au stat la baza obiecțiilor privind aceste importuri a fost defrișarea asociată cultivării din țări precum Brazilia și Argentina, unde soia este modificată genetic aproape exclusiv pentru a fi utilizată cu pesticide; observă că un studiu științific recent supus unei evaluări inter pares, efectuat de cercetători din întreaga Uniune, a constatat că Uniunea are cea mai mare amprentă de carbon din lume din cauza importurilor de soia din Brazilia, cu 13,8 % mai mare decât astfel de importuri în China, cel mai mare importator de soia din lume; subliniază că această amprentă de carbon considerabilă a Uniunii este determinată de cota aferentă de emisii din despăduririle încorporate⁽²⁸⁾; observă, de asemenea, că, potrivit Comisiei, soia a constituit întotdeauna cea mai mare contribuție a Uniunii la defrișările de la nivel mondial și la emisiile conexe, reprezentând aproape jumătate din despăduririle încorporate în totalul importurilor Uniunii⁽²⁹⁾;

12. atrage atenția asupra faptului că producția de OMG este un factor determinant esențial al defrișărilor, în special în Brazilia și Argentina, și consideră că ar trebui să se pună capăt importului de OMG în Uniune; reamintește că consumul de carne, chiar dacă are loc în interiorul Uniunii, contribuie la defrișările din afara Uniunii prin faptul că ridică cererea de furaje ieftine și bazate pe OMG, în special importurile de soia modificată genetic;

13. observă că transformarea pășunilor și a terenurilor agricole utilizate inițial pentru producția de alimente și furaje în terenuri pentru producția de combustibili proveniți din biomasă (schimbarea indirectă a utilizării terenurilor) poate avea, de asemenea, impact negativ asupra pădurilor;

⁽²⁸⁾ Escobar, N., Tizado, E. J., zu Ermgassen, E. K., Löfgren, P., Börner, J., & Godar, J. (2020). Spatially-explicit footprints of agricultural commodities: Mapping carbon emissions embodied in Brazil's soy exports (Ampretele explicite la nivel spațial ale produselor agricole de bază: cartografierea emisiilor de carbon încorporate în exporturile de soia ale Braziliei), *Global Environmental Change*, nr. 62, 102067, <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0959378019308623>.

⁽²⁹⁾ Raport tehnic 2013-063 al Comisiei, „Impactul consumului UE asupra defrișărilor: analiză cuprinzătoare a impactului consumului UE asupra defrișărilor”, studiu finanțat de Comisia Europeană, DG ENV, și efectuat de VITO, IIASA, HIVA și IUCN NL, <http://ec.europa.eu/environment/forests/pdf/1.%20Report%20analysis%20of%20impact.pdf>, pp. 23-24.

Joi, 22 octombrie 2020

Regimurile voluntare de certificare și etichetare de către terți

14. salută sensibilizarea din ce în ce mai mare a întreprinderilor cu privire la problema defrișărilor la nivel mondial, a degradării pădurilor și a distrugerii ecosistemului, la necesitatea unor acțiuni colective și a unor angajamente corespunzătoare, precum și la creșterea apelurilor privind introducerea unor cerințe transparente, coerente, uniforme, fiabile și executorii pentru lanțurile de aprovizionare sustenabile, inclusiv o cerere redusă pentru produsele care pun în pericol pădurile; ia act de faptul că unii operatori au adoptat Declarația de la New York din 2014 privind pădurile și au luat măsuri pentru a aborda problema defrișărilor, dar, din păcate, acestea sunt adesea lipsite de ambiție, nu vizează decât părți ale lanțului de aprovizionare și nu sunt concepute pentru a aborda cauzele multiple de defrișări interconectate ⁽³⁰⁾ și, prin urmare, nu își respectă angajamentele în materie de sustenabilitate și angajamentele anunțate; subliniază, în acest sens, că angajamentele voluntare ale întreprinderilor împotriva defrișărilor nu au fost încă suficiente pentru a pune capăt defrișărilor la nivel mondial;

15. subliniază că sistemele de certificare de către terți au jucat un rol important în a aduce împreună mediul de afaceri și societatea civilă pentru dezvoltarea unei înțelegeri comune a problemei defrișărilor; observă, cu toate acestea, că, în timp ce sistemele de certificare voluntară de la terți au contribuit la dezvoltarea de bune practici, aceste sisteme nu pot, singure, să oprească și să anuleze defrișările la nivel mondial și degradarea ecosistemelor și ar trebui să fie doar complementare față de măsurile obligatorii; constată că certificarea voluntară de către terți poate fi un instrument auxiliar pentru a evalua și a atenua riscurile de defrișări, dacă este bine concepută și pusă în aplicare în ceea ce privește criteriile de durabilitate bine definite, măsurabile și ambițioase pe care se bazează, robustețea procesului de certificare și de acreditare, monitorizarea independentă și mecanismele de conformitate, posibilitățile de monitorizare a lanțului de aprovizionare și cerințele ferme privind protejarea pădurilor primare și a altor păduri naturale, precum și promovarea gestionării durabile a pădurilor;

16. constată faptul că numai certificarea și etichetarea de către terți nu sunt suficiente de eficace pentru a preveni intrarea pe piața internă a Uniunii a mărfurilor și a produselor care constituie un risc la adresa pădurilor și a ecosistemelor; prin urmare, evidențiază că certificarea de către terți poate fi doar complementară, însă nu poate înlocui procesele aprofundate de diligență necesară obligatorii ale operatorilor, care asigură, de asemenea, răspunderea acestora socială și în ceea ce privește mediul, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește” consacrat la articolul 191 din TFUE;

17. este preocupat de faptul că multitudinea de sisteme de certificare și etichetare existente creează confuzie în rândul consumatorilor și le reduce șansele de a face alegeri în cunoștință de cauză; subliniază, în acest sens, că ar trebui avută în vedere armonizarea obligației de informare;

18. subliniază că o măsură de politică bazată doar pe opțiunile consumatorilor transferă în mod nejustificat asupra acestora responsabilitatea de a achiziționa produse obținute prin procese care nu implică măsuri de defrișare, ceea ce nu este suficient de eficace în a integra la scară largă procese de producție mai sustenabile; consideră că informarea consumatorilor cu privire la produsele obținute prin procese care nu implică măsuri de defrișare reprezintă un instrument puternic de completare a cadrului juridic privind obligația de diligență și de abordare a elementului cererii al acestui subiect; îndeamnă Comisia să continue să integreze aspectele legate de defrișări în inițiativele legate de eticheta ecologică a UE, de achizițiile publice verzi (GPP), precum și în alte inițiative adoptate în contextul economiei circulare, ca parte a unui set global de acțiuni și inițiative în favoarea lanțurilor de aprovizionare care nu implică defrișări; în plus, solicită Comisiei să includă riscul de defrișări și de degradare a ecosistemului printre criteriile mențiunilor „ecologic” din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³¹⁾ și să instituie un mecanism UE de aprobare prealabilă pentru autorizarea utilizării mențiunilor „ecologic”;

19. constată că deocamdată nu există norme care să interzică introducerea pe piața Uniunii de produse care au contribuit la distrugerea pădurilor; remarcă faptul că inclusiv lemnul recoltat în mod legal în conformitate cu legislația țării de origine poate contribui la defrișări și poate beneficia încă de acces liber la piața Uniunii; ia act de faptul că, prin urmare, consumatorii din Uniune ai multor produse care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme nu au nicio garanție că aceste produse nu au contribuit la defrișare și că, în consecință, consumatorii impulsionează defrișările, fără a fi vinovați, împotriva voinței lor și fără a fi conștienți de aceasta;

⁽³⁰⁾ Raportul de evaluare pe cinci ani privind Declarația de la New York „Protejarea și refacerea pădurilor. O istorie a unor mari angajamente, dar cu progrese limitate”, septembrie 2019
<https://forestdeclaration.org/images/uploads/resource/2019NYDFReport.pdf>

⁽³¹⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).

Joi, 22 octombrie 2020

20. constată că criteriile privind ceea ce constituie un produs de bază „care nu implică defrișări” sau produse bazate pe sisteme de certificare nu au fost întotdeauna suficient de cuprinzătoare, întrucât acoperă uneori doar o parte dintre ingredientele relevante ale unui produs, doar unele părți din ciclul de viață al unui produs sau utilizează o definiție insuficientă a noțiunii „care nu implică defrișări”, ceea ce poate conduce la utilizarea nejustificată a etichetelor în cauză de către companii și la reducerea ambiției de certificare în general;

Norme obligatorii bazate pe obligația de diligență

21. salută, în acest sens, solicitările din partea unui număr mare de companii de a introduce norme ale Uniunii privind obligația de diligență în lanțurile de aprovizionare cu produse care prezintă un pericol pentru păduri;

22. reamintește Rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul verde european și solicitarea înaintată Comisiei de a prezenta fără întârziere o propunere de cadru juridic al Uniunii bazat pe obligația de diligență, pentru a garanta existența unor lanțuri de aprovizionare sustenabile și care nu implică defrișări pentru produsele introduse pe piața Uniunii, urmărind îndeosebi abordarea principalilor factori determinanți ai importului de produse asociate cu defrișarea și încurajând în schimb importurile de produse care nu generează defrișări în alte țări, ținând cont de importanța economică a exportului de produse de bază pentru țările în curs de dezvoltare, în special pentru micii fermieri, luând în considerare feedbackul primit de la toate părțile interesate, în special de la IMM-uri;

23. reamintește că, în Comunicarea sa din 2008 privind defrișările, Comisia a stabilit obiectivul de a stopa reducerea globală a suprafețelor împădurite până cel mai târziu în 2030 și de a reduce, până în 2020, defrișările brute din zonele tropicale cu cel puțin 50 %, avertizând că al doilea obiectiv aproape sigur nu va fi realizat;

24. salută intenția Comisiei de a combate defrișările și degradarea pădurilor de la nivel mondial, însă solicită o abordare politică mai ambițioasă; solicită Comisiei să prezinte o propunere de cadru juridic al UE, însoțită de o evaluare a impactului, bazat pe obligația de diligență, raportare, cerințe privind obligația de informare, divulgare și participarea terților, precum și pe răspundere și sancțiuni în cazul încălcării obligațiilor pentru toate companiile care introduc pentru prima dată pe piața Uniunii mărfuri ce implică riscuri pentru păduri și ecosistem și produse derivate din aceste mărfuri, inclusiv acces la justiție și căi de atac pentru victimele încălcărilor acestor obligații; solicită să se impună comercianților de pe piața Uniunii obligații privind trasabilitatea, în special în ceea ce privește identificarea originii mărfurilor și produselor derivate din acestea în momentul în care sunt introduse pe piața internă a Uniunii, pentru a garanta existența unor lanțuri de aprovizionare sustenabile și care nu implică defrișări, astfel cum este prevăzut în anexa la prezenta rezoluție; subliniază că același cadru juridic ar trebui să se aplice tuturor instituțiilor financiare autorizate să desfășoare activități în Uniune și care oferă finanțare companiilor care recoltează, extrag, produc, prelucrează sau comercializează mărfuri și produse derivate care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme;

25. consideră că Uniunea trebuie să se asigure că promovează doar lanțurile de aprovizionare și fluxurile financiare mondiale care sunt durabile și nu implică activități de defrișare și care nu au ca rezultat încălcarea drepturilor omului; este convins că normele obligatorii privind sustenabilitatea, puse în aplicare pe o piață mare, cum ar fi cea a Uniunii, au potențialul de a orienta practicile mondiale de producție către unele mai sustenabile;

26. subliniază că produsele care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme și care fac obiectul acestui cadru juridic al UE ar trebui să fie stabilite pe baza unor considerente obiective, transparente și științifice conform cărora aceste produse de bază sunt asociate cu distrugerea și degradarea pădurilor, stocurile mari de carbon și ecosistemele bogate în biodiversitate, precum și cu drepturile popoarelor indigene și drepturile omului în general;

27. evidențiază că un astfel de cadru juridic al UE ar trebui să garanteze nu doar legalitatea recoltării, producției, extracției și prelucrării de produse de bază și produse derivate care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme în țara de origine, ci și sustenabilitatea recoltării, producției, extracției și prelucrării acestora;

28. evidențiază că, potrivit mai multor studii ⁽³²⁾, un cadru juridic având ca scop să oprească intrarea pe piața internă a Uniunii a produselor asociate cu defrișările nu va afecta volumul și prețul mărfurilor vândute în Uniune și care intră sub incidența anexei la prezenta rezoluție, iar costurile suplimentare suportate de operatori în vederea aplicării acestor obligații sunt minime;

29. subliniază contribuția organizațiilor neguvernamentale, a activiștilor în domeniul mediului, a asociațiilor industriale, precum și a avertizorilor la combaterea recoltării ilegale a lemnului, care conduce la defrișări, la pierderea biodiversității și la creșterea emisiilor de gaze cu efect de seră;

(32) <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0959378014001046>

Joi, 22 octombrie 2020

30. constată că un astfel de cadru juridic al UE ar trebui să fie extins la ecosistemele cu stocuri mari de carbon și bogate în biodiversitate, altele decât pădurile, cum ar fi ecosistemele marine și de coastă, zonele umede, turbăriile sau savanele, astfel încât să se evite transferul presiunii asupra acestor zone;

31. consideră că aceste obligații ar trebui să se aplice tuturor operatorilor care introduc pe piața Uniunii produse care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme (FERC), indiferent de dimensiunea sau locul de înregistrare al acestora, după ce o evaluare atentă va concluziona că sistemul funcționează și este aplicabil tuturor actorilor de pe piață, inclusiv pentru IMM-uri; deși recunoaște că măsurile ulterioare evaluării de risc a operatorului trebuie să fie proporționale cu nivelul de risc asociat cu produsul respectiv, consideră că, pe o piață finală fragmentată, includerea unor întreprinderi mai mici și mai mari este esențială pentru a asigura atât impactul la scară largă, cât și încrederea consumatorilor; subliniază că respectivul cadru juridic nu ar trebui să dea naștere unor sarcini inutile asupra producătorilor mici și mijlocii, inclusiv asupra micilor fermieri, și nici să împiedice accesul lor la piețe și la comerțul internațional din cauza lipsei de capacitate; subliniază, prin urmare, necesitatea unui mecanism de sprijin coordonat pentru IMM-uri la nivelul UE, pentru a asigura înțelegerea, pregătirea și capacitatea acestora de a produce în conformitate cu cerințele în materie de mediu și drepturile omului;

32. subliniază că multe dintre întreprinderile Uniunii care fac parte din lanțurile de aprovizionare sunt IMM-uri și solicită, prin urmare, o punere în aplicare favorabilă IMM-urilor, care să limiteze sarcina administrativă a acestora la nivelul minim inevitabil; consideră că ar trebui instituit un mecanism de alertă timpurie pentru întreprinderi, care să le avertizeze atunci când importă din zone în care ar putea avea loc defrișări;

33. consideră că un sistem al obligațiilor de diligență necesară la nivelul Uniunii ar aduce beneficii întreprinderilor prin crearea unor condiții echitabile de concurență, impunând concurenților aceleași standarde, și ar oferi securitate juridică, nu un mozaic de măsuri diferite la nivel național;

34. reamintește concluziile studiului privind obligațiile de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare întocmit la cererea Direcției Generale Justiție și Consumatori a Comisiei, care a constatat că majoritatea întreprinderilor respondente sunt de acord că obligațiile de diligență necesară ar avea un impact pozitiv asupra drepturilor omului și a mediului;

35. subliniază că digitalizarea și noile instrumente tehnologice au potențialul de a furniza soluții inedite pentru companii în vederea identificării, prevenirii, atenuării și asumării răspunderii pentru impactul asupra drepturilor omului și a mediului;

36. consideră că viitorul cadru juridic privind mărfurile ce prezintă riscuri pentru păduri ar trebui să se bazeze pe învățămintele trase din Planul de acțiune FLEGT, Regulamentul UE privind lemnul, Regulamentul (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³³⁾ („Regulamentul privind mineralele din zone de conflict”), Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³⁴⁾ („Directiva privind prezentarea de informații nefinanciare”), legislația privind pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN) și alte inițiative ale UE de reglementare a lanțurilor de aprovizionare;

37. salută revizuirea în curs a Directivei privind raportarea nefinanciară și invită Comisia să crească calitatea și să extindă sfera informațiilor nefinanciare comunicate, în special privind raportarea instituțiilor financiare în legătură cu aspectele de mediu, precum și să promoveze integrarea considerentelor importante pentru domeniul forestier în responsabilitatea socială a întreprinderilor;

Regulamentul UE privind lemnul și acordurile de parteneriat voluntar (APV) FLEGT

38. este convins că Regulamentul UE privind lemnul, în special cerințele sale privind obligația de diligență, reprezintă un model bun pentru dezvoltarea unui viitor cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE, însă că lipsa punerii în aplicare, gama limitată de produse de lemn acoperită și a asigurării respectării Regulamentului UE privind lemnul înseamnă că acesta nu se ridică la nivelul sensului și scopului său; consideră, prin

⁽³³⁾ Regulamentul (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 de stabilire a unor obligații de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare care revin importatorilor din Uniune de staniu, tantal și tungsten, de minereuri ale acestora și de aur provenind din zone de conflict și din zone cu risc ridicat (JO L 130, 19.5.2017, p. 1).

⁽³⁴⁾ Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari (JO L 330, 15.11.2014, p. 1).

Joi, 22 octombrie 2020

urmare, că se pot desprinde învățăminte din Regulamentul UE privind lemnul în ceea ce privește îmbunătățirea punerii în aplicare și a normelor de asigurare a respectării legii pentru un viitor cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE; reamintește că legalitatea recoltării și a comercializării produselor forestiere este în prezent reglementată de Regulamentul UE privind lemnul și, prin urmare, subliniază că ar trebui să se evite dubla reglementare în viitorul cadru juridic al UE, iar măsurile de reglementare a recoltării legale și ilegale a produselor forestiere și a comerțului cu acestea ar trebui să fie armonizate;

39. invită Comisia să evalueze posibila includere a produselor reglementate de Regulamentul UE privind lemnul în domeniul de aplicare al propunerii privind un cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE, ținând seama de viitoarea verificare a adecvării Regulamentului UE privind lemnul, precum și asigurând urmărirea obiectivelor planului de acțiune FLEGT. În acest sens, Comisia ar trebui, de asemenea, să evalueze implicațiile potențiale ale acordurilor de parteneriat voluntare (APV) actuale; țările producătoare de lemn partenere ale Uniunii ar trebui să fie asociate îndeaproape la acest angajament;

40. salută rezultatele pozitive demonstrate de cooperarea cu țările terțe pe baza Planului de acțiune al EU privind FLEGT și a APV în procesul de soluționare a dificultăților legate de elementul ofertei care determină tăierea ilegală de păduri și subliniază că aceste eforturi trebuie intensificate, în special cele de monitorizare, verificare și control, inclusiv oferind soluții pentru dezvoltarea capacităților; subliniază că acordurile de parteneriat voluntar constituie un cadru foarte eficace pentru stabilirea de parteneriate pozitive cu aceste țări și că ar trebui promovate noi astfel de acorduri și cu alți parteneri; invită UE să majoreze finanțarea pentru FLEGT;

41. îndeamnă Comisia să asigure punerea în practică integrală a Planului de lucru al UE privind FLEGT pentru 2018-2022;

42. salută verificarea adecvării care urmează să fie efectuată de Comisie în privința Regulamentului FLEGT și a Regulamentului UE privind lemnul, ca o ocazie de a consolida aplicarea acestor regulamente, de a le îmbunătăți și mai mult implementarea și de a le extinde domeniul de aplicare pentru a include, de exemplu, produsele tipărite, produsele din lemn și lemnul din zonele de conflict și pentru a consolida rolul societății civile;

43. își reiterează solicitarea ca importurile de lemn și de produse din lemn să fie verificate mai amănunțit la frontierele Uniunii, pentru a asigura că produsele importate respectă cu adevărat criteriile de intrare în Uniune; solicită punerea în aplicare în timp util și eficace a Codului vamal al Uniunii (CVU) și consolidarea capacităților autorităților vamale naționale pentru a asigura o mai bună armonizare și punere în aplicare a CVU; subliniază că Comisia trebuie să se asigure că controalele vamale din întreaga Uniune respectă aceleași standarde, prin intermediul unui mecanism de control vamal unificat direct, în coordonare cu statele membre și cu respectarea deplină a principiului subsidiarității;

44. consideră că acordurile de parteneriat pe bază de comerț încheiate cu principalele țări producătoare de mărfuri ce presupun riscuri pentru păduri și ecosisteme ar putea fi utile la abordarea factorilor determinanți ai defrișărilor care se bazează pe cerere și observă că modelul APV FLEGT este o opțiune;

45. propunerea ar trebui să asigure securitatea juridică pentru toate părțile interesate relevante în legătură cu toate măsurile și cadrele noi ale Uniunii referitoare la utilizarea actuală a APV FLEGT și a acordării licențelor, pentru a garanta interesul față de investițiile în exporturile fără risc de defrișare către Uniune; încurajează Comisia să încheie acorduri de parteneriat bazate pe comerț cu principalele țări producătoare de produse agricole de bază, pentru a combate factorii determinanți ai defrișărilor care se bazează pe cerere.

Cooperarea comercială și internațională

46. subliniază că politica comercială și de investiții trebuie să fie revizuită pentru a aborda provocarea mondială a defrișării într-un mod mai eficace și prin crearea la nivel mondial a unor condiții de concurență echitabile, și trebuie să țină cont de legătura dintre acordurile comerciale și biodiversitatea la nivel mondial, precum și de ecosistemul forestier;

47. reamintește că politica comercială și de investiții a Uniunii, inclusiv acordul de liber-schimb cu Mercosur, ar trebui să includă capitole obligatorii și executorii privind dezvoltarea durabilă, care să respecte pe deplin angajamentele internaționale, în special Acordul de la Paris și Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, și să fie conforme cu normele

Joi, 22 octombrie 2020

Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) și drepturile omului; invită Comisia să se asigure că toate viitoarele acorduri comerciale și de investiții conțin dispoziții obligatorii din punct de vedere juridic și executorii, inclusiv dispoziții de combatere a tăierilor ilegale de arbori și anticorupție, pentru a preveni defrișarea și degradarea pădurilor și distrugerea și degradarea ecosistemului;

48. recomandă, în contextul principiului de „a nu face rău”, astfel cum s-a subliniat în comunicarea privind Pactul verde european, ca, în mod periodic, Comisia să evalueze mai bine impactul actualelor acorduri comerciale și de investiții asupra defrișărilor, degradării pădurilor și a ecosistemului, acaparării terenurilor și drepturilor omului și să se asigure că, în capitolele privind comerțul și dezvoltarea durabilă ale tuturor acordurilor de liber schimb și de investiții, sunt incluse dispoziții mai ambițioase și cu caracter obligatoriu și executoriu privind protecția pădurilor și a ecosistemului, biodiversitatea, încetarea acaparării terenurilor și silvicultura durabilă;

49. subliniază că, pentru a evita prețurile de dumping și a asigura o utilizare sustenabilă a lemnului, pentru a preveni proliferarea acordurilor bilaterale bazate pe prețuri de dumping pentru cherestea și pentru a evita extinderea activităților de tăiere a pădurilor, ar trebui avute în vedere măsuri de remediere, inclusiv crearea unui sistem comun de licitație pentru cherestea, care să permită urmărirea originii materialelor și luarea în considerare, la stabilirea prețului, a aspectelor legate de climă, biodiversitate și drepturile omului;

50. consideră că schimburile comerciale și cooperarea internațională sunt instrumente importante pentru consolidarea unor standarde mai ridicate de durabilitate, în special în ceea ce privește sectoarele legate de păduri și lanțurile lor valorice derivate; invită Comisia și statele membre să consolideze cooperarea cu țările terțe prin asistență tehnică, schimburi de informații și bune practici privind păstrarea, conservarea și utilizarea durabilă a pădurilor, cu un accent special pe legătura dintre criminalitatea organizată și produsele de bază asociate cu defrișarea, și să promoveze și să faciliteze cooperarea științifică și academică cu țările terțe, precum și programe de cercetare pentru promovarea cunoașterii și inovării în domeniul biodiversității, al „întreprinderilor ecologice” și al economiei circulare; subliniază că este important să se țină seama de efectele măsurilor asupra ocupării forței de muncă și a creșterii economice în țările cel mai puțin dezvoltate, care se bazează pe producția de mărfuri ce presupun riscuri pentru păduri și ecosisteme; invită Uniunea să sprijine guvernele și societatea civilă din țările terțe și să coopereze cu acestea în eforturile lor de combatere a defrișărilor, în special prin intermediul sistemului SGP +; invită Comisia să evalueze dacă ar trebui elaborat un nou instrument de ajutor specific pentru comerț, pentru a facilita comerțul în contextul atenuării riscurilor legate de producția de mărfuri care presupun riscuri pentru păduri și ecosisteme;

51. solicită Comisiei ca măsurile care urmează să fie adoptate să aibă o abordare cuprinzătoare și diferențiată a defrișărilor, având în vedere dimensiunile sale multiple și legăturile sale atât cu generarea unor activități comerciale durabile, cât și cu combaterea economiilor infracționale; solicită, în acest scop, să se inițieze un dialog cu țările terțe pentru a se analiza, de la caz la caz, principalele cauze ale reducerii suprafețelor împădurite și relevanța măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;

52. subliniază că dispozițiile privind achizițiile publice din acordurile de liber schimb ar trebui să țină cont de criteriile sociale, de mediu și de conduită responsabilă în afaceri în momentul atribuirii contractelor;

53. insistă că cerințele obligatorii la nivelul Uniunii trebuie să fie completate de o cooperare globală sporită și consolidată, de o guvernare globală în materie de mediu și de o cooperare consolidate cu țările terțe prin intermediul asistenței tehnice, al schimbului de informații și de bune practici în ceea ce privește păstrarea, conservarea și utilizarea durabilă a pădurilor, conferind o recunoaștere specială inițiativelor de sustenabilitate ale sectorului privat, prin intensificarea eforturilor în principalele foruri internaționale, inclusiv în OMC și Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), acțiuni de oprire a defrișărilor și a degradării pădurilor și de refacere a pădurilor, precum și de evitare a efectului invers al dețurării lanțurilor de aprovizionare prin despăduriri nedorite către alte regiuni ale lumii;

54. invită Comisia și statele membre să încurajeze, prin intermediul comerțului și al cooperării internaționale, investițiile necesare pentru a consolida standarde mai ridicate de sustenabilitate în sectoarele forestiere și lanțurile valorice ale acestora, promovând bioeconomia circulară, ecoturismul, energia din surse regenerabile, agricultura inteligentă și alte domenii relevante, inclusiv în țările terțe;

Joi, 22 octombrie 2020

55. propunerea ar trebui să asigure securitatea juridică pentru toate părțile interesate relevante în legătură cu toate măsurile și cadrele noi ale Uniunii referitoare la utilizarea actuală a APV FLEGT și a acordării licențelor, pentru a garanta interesul față de investițiile în exporturile fără risc de defrișare către Uniune; încurajează Comisia să încheie acorduri de parteneriat bazate pe comerț cu principalele țări producătoare de produse agricole de bază, pentru a combate factorii determinanți ai defrișărilor care se bazează pe cerere.

56. ia act de importanța de a se asigura includerea temei defrișărilor în dialogurile politice la nivel de țară și de a ajuta țările partenere să elaboreze și să transpună cadre naționale pentru silvicultură și silvicultură durabilă; reliefează că aceste cadre naționale trebuie să reflecte nevoile interne, precum și angajamentele globale; subliniază necesitatea aplicării unor mecanisme de stimulare a micilor proprietari agricoli să mențină și să îmbunătățească ecosistemul și produsele oferite de silvicultura și agricultura durabilă;

57. este de părere că o acțiune fermă pe piața internă a Uniunii ar trebui să meargă mână în mână cu o acțiune fermă la nivel internațional; programele indicative naționale din cadrul acțiunii externe a UE ar trebui să cuprindă, prin urmare, dispoziții de sprijinire a companiilor și a micilor fermieri din țările terțe care colaborează cu operatori ce introduc produse de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme pe piața internă a Uniunii să își desfășoare activitățile fără să aducă prejudicii pădurilor și ecosistemelor;

58. consideră că regulamentul propus în anexa la prezenta rezoluție ar trebui să fie și poate fi conceput astfel încât să respecte normele OMC și ar trebui să fie însoțit de acorduri de parteneriat bazate pe comerț cu principalele țări producătoare de produse agricole, pentru a combate defrișările care au ca factori determinanți cererea;

59. propune ca, atunci când negociază programe indicative naționale (PIN) cu țările terțe, Comisia să acorde prioritate dispozițiilor de sprijinire a companiilor și a proprietarilor de mici exploatații din țările terțe care colaborează cu operatori ce introduc produse de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme pe piața internă a Uniunii să își desfășoare activitățile fără să aducă prejudicii pădurilor, ecosistemelor și drepturilor omului.

60. subliniază că o consolidare a cadrului juridic al UE privind defrișările poate avea un impact semnificativ asupra prețurilor la terenuri din țările terțe și că, pentru a preveni orice speculații, data-limită nu ar trebui să fie stabilită după publicarea de către Comisie a propunerii descrise în anexa la prezenta rezoluție;

Despăduririle și drepturile omului

61. subliniază că modificarea cadrului de reglementare pentru a legaliza exploatarea anumitor zone și modificarea drepturilor funciare nu elimină impactul negativ asupra drepturilor omului și a mediului produs de punerea în practică a acestei modificări; subliniază, prin urmare, că criteriile de diligență trebuie să includă și alte elemente pe lângă legalitatea acțiunii;

62. constată că producția de produse de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme afectează negativ comunitățile locale nu doar prin defrișările directe, degradarea ecosistemelor și acapararea terenurilor, ci și prin acapararea apei, care poate afecta pădurea și alte ecosisteme;

63. evidențiază faptul că comunitățile locale, popoarele indigene, apărătorii teritoriilor și ai mediului sunt adesea în prima linie a luptei pentru conservarea ecosistemelor; observă că, în unele regiuni, conflictele legate de utilizarea terenurilor și a resurselor reprezintă principala cauză a violențelor împotriva popoarelor indigene⁽³⁵⁾, este îngrijorat de faptul că degradarea și distrugerea pădurilor și a altor ecosisteme valoroase merg adesea mână în mână cu încălcări ale drepturilor omului sau decurg din ele; condamnă orice formă de penalizare, hărțuire și persecuție pentru implicarea în activități de protecție a mediului; de aceea, îndeamnă Comisia să includă apărarea drepturilor omului, în special a drepturilor funciare și a drepturilor în materie de muncă, cu accent special pe drepturile popoarelor indigene și ale comunităților locale, în viitorul cadrul juridic al UE; invită Comisia să încurajeze participarea eficace și semnificativă a tuturor părților interesate, inclusiv a societății civile, a popoarelor indigene și a comunităților locale, la procesele de reformă juridică din țările producătoare; invită Uniunea și statele membre să sprijine, la următoarea Adunare Generală a ONU, recunoașterea universală a dreptului la un mediu sănătos;

⁽³⁵⁾ Raportul Parchetului brazilian: <http://www.mpf.mp.br/pgr/noticias-pgr/conflictos-associados-a-terra-sao-principal-causa-de-violencia-contra-indigenas-e-comunidades-tradicionais-no-brasil-segundo-mpf>

Joi, 22 octombrie 2020

64. roagă Comisia și statele membre să instituie un mecanism de reacție rapidă la nivelul Uniunii pentru a-i sprijini pe apărătorii mediului și pădurilor din Uniune și întreaga lume;
65. evidențiază că accesul efectiv la justiție și la căi de atac pentru victimele încălcărilor drepturilor omului și ale distrugerilor mediului săvârșite de companii trebuie să facă parte din acest cadru juridic;
66. subliniază că, pe lângă instituirea unui cadru juridic al UE privind produsele de bază care provoacă defrișări, UE trebuie să trateze cu mai multă fermitate, în discuțiile cu țările în cauză și cu principalele țări importatoare, aplicarea drepturilor omului, responsabilitatea față de mediu și statul de drept ca aspecte orizontale;
67. subliniază că un astfel de cadru juridic trebuie conceput în concordanță cu angajamentele internaționale ale UE față de țările din Africa, Caraibe și Pacific și luat în calcul la stabilirea ambițiilor viitorului acord post-Cotonou;
68. reamintește importanța respectării Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului; sprijină negocierile în curs pentru crearea unui instrument obligatoriu al ONU privind respectarea drepturilor omului de corporațiile transnaționale și alte întreprinderi, și subliniază cât este de important ca UE să se implice proactiv în acest proces;

Măsurile UE și coerența politicilor

69. subliniază că impactul consumului Uniunii de produse de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme trebuie tratat corespunzător în orice acțiuni și măsuri ulterioare, legislative sau nelegislative, desprinse din Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, Strategia „De la fermă la consumator” și Regulamentul privind planurile strategice pentru PAC, inclusiv planurile strategice naționale ale statelor membre;
70. subliniază că este important să fie promovată alimentația sustenabilă prin sensibilizarea într-o măsură mai mare a consumatorilor cu privire la impactul obiceiurilor de consum și prin asigurarea de informații cu privire la regimuri alimentare care sunt mai bune pentru sănătatea umană și afectează mai puțin mediul; consideră că este necesar să se introducă măsuri eficiente pentru a spori sprijinul față de practicile agroecologice și pentru a reduce risipa de alimente de-a lungul întregului lanț de aprovizionare; subliniază că este important să se prevadă acțiuni de conștientizare în rândul consumatorilor, pentru ca aceștia să înțeleagă mai bine impactul modelelor de consum asupra pădurilor, biodiversității și climei, oferind sprijin și încurajând alegerile alimentare bazate pe produse de origine vegetală;
71. consideră că, pentru a reduce la minimum amprenta de carbon creată de transportul produselor importate din țări terțe și pentru a stimula producția locală sustenabilă și crearea de locuri de muncă, Uniunea ar trebui să încurajeze utilizarea cherestelei, a produselor din lemn și a biomasei forestiere recoltate la nivel local prin metode sustenabile;
72. subliniază necesitatea de a reduce dependența de importurile de produse de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme prin promovarea proteinelor vegetale de proveniență locală, a pășunatului, a furajelor din surse legale și durabile, implementând în acest scop o strategie a Uniunii privind proteinele;
73. sprijină promovarea culturilor fixatoare de azot/leguminoase/proteice sub egida noilor planuri strategice ale PAC, inclusiv prin rotația culturilor, prin condiționalități, sisteme ecologice și măsuri agricole în favoarea mediului, noi intervenții sectoriale și sprijin cuplat, cu scopul de a spori autonomia Uniunii în materie de culturi proteice, contribuind totodată la realizarea obiectivelor de biodiversitate și ale strategiei „De la fermă la consumator”; observă, de asemenea, că veniturile și rentabilitatea fermelor zootehnice trebuie să fie compatibile cu o producție ce poate fi menținută prin pășunat sau prin plante furajere cultivate intern; cere să se facă noi cercetări și să se promoveze sistemele și metodele inovatoare de producție care pot reduce materiile prime și costurile externe, de exemplu sisteme de pășunat precum rotația sectoarelor de pășunat, chiar cu prețul scăderii volumului producției;
74. evidențiază importanța dezvoltării unei bioeconomii sustenabile care să confere o valoare economică ridicată produselor realizate sustenabil;
75. subliniază că politica Uniunii în domeniul bioenergiei ar trebui să îndeplinească criteriile sociale și de mediu stricte;

Joi, 22 octombrie 2020

76. reamintește că Uniunea combate riscul de defrișare prin intermediul Regulamentului UE privind lemnul, al Planului de acțiune al Uniunii FLEGT, al acordurilor de parteneriat voluntar care promovează procesele ce implică multiple părți interesate în țările producătoare și al Directivei privind energia din surse regenerabile (RED II) ⁽³⁶⁾, care prevăd numeroase norme și ar putea servi drept bază utilă pentru a minimiza riscul de defrișări și de exploatare forestieră ilegală; constată că RED II extinde obligația de a îndeplini criteriile de sustenabilitate ale Uniunii, de la biocombustibili la toate utilizările finale ale bioenergiei, inclusiv la încălzire/răcire și la electricitate; cu toate acestea, deoarece cuprinde numai materiile prime utilizate pentru producția de bioenergie, ea nu poate asigura în prezent neautorizarea utilizării neenergetice a produselor de bază asociate cu defrișările sau cu transformarea ecosistemelor pentru producția de biocombustibili;

77. subliniază că metodele utilizate pentru a atinge obiectivele stabilite în pachetul „Energie curată pentru toți europenii” nu trebuie să ducă la defrișări și la degradarea pădurilor în alte părți ale lumii; invită, prin urmare, Comisia ca, până în 2021, să analizeze aspectele relevante ale raportului anexat la Regulamentul delegat (UE) 2019/807 al Comisiei ⁽³⁷⁾ și, după caz, să revizuiască acest regulament fără întârzieri nejustificate, însă în orice caz înainte de 2023, pe baza cunoștințelor științifice și în conformitate cu principiul precauției; solicită Comisiei să reevalueze datele privind culturile de soia și să elimine treptat cât mai curând și cel mult până în 2030 biocombustibilii cu risc ridicat;

78. consideră că utilizarea pe scară largă a biocombustibililor în Uniune trebuie să fie însoțită de suficiente criterii de sustenabilitate pentru a se evita schimbarea directă sau indirectă a utilizării terenurilor (ILUC), inclusiv despăduririle; observă, de asemenea, că criteriile actuale nu țin seama într-o măsură suficientă de materiile prime fosile utilizate la fabricarea biocombustibililor; cere, așadar, să se monitorizeze și evalueze impactul Directivei revizuite privind energia din surse regenerabile, în etapa actuală de punere în aplicare, analizând inclusiv eficacitatea criteriilor de sustenabilitate pentru bioenergie; constată importanța lanțurilor locale de aprovizionare cu materii prime pentru realizarea sustenabilității pe termen lung;

79. consideră că pădurile străvechi și primare ar trebui considerate și protejate ca bunuri comune mondiale și că ecosistemele lor ar trebui să li se acorde un statut juridic;

Comunicarea și conștientizarea

80. subliniază că este important să se asigure în Uniune consumul de produse din lanțuri de aprovizionare care nu implică defrișări și să se evalueze în permanență impactul consumului unor asemenea produse în Uniune; invită Comisia și statele membre să conceapă campanii de informare și conștientizare cu privire la produsele și produsele de bază importate și la impactul acestora asupra pădurilor și ecosistemelor cu biodiversitate bogată ale lumii, precum și la consecințele socioeconomice ale defrișărilor, distrugerii ecosistemelor și infrafracțiunilor având ca obiect pădurile în Uniune și în țările terțe;

81. subliniază că Comisia trebuie să ia în considerare posibilitatea de a propune ca pădurile primare să fie înscrise ca situri în patrimoniul UNESCO pentru a contribui la protejarea lor împotriva defrișărilor și pentru a mări șansele de a atrage atenția publicului asupra protejării acestora; dacă acest lucru nu este fezabil, ar trebui evaluate alte opțiuni legislative de realizare a acestor obiective;

Definiții, date despre păduri și monitorizare

82. observă că definiția actuală a termenului „pădure”, clasificarea sa, precum și o serie de alți termeni și principii asociați cu defrișarea prin gestionarea durabilă a pădurilor, adoptate de către organisme de resort, de exemplu, de FAO, sunt pur tehnice și nu fac bine distincția între pădurile naturale și plantațiile forestiere, în care funcția economică a pădurilor precumpănește cu mult asupra celorlalte funcții, și subliniază că aceasta ar putea determina, în cele din urmă, o distorsionare a datelor despre suprafața și starea pădurilor lumii; invită părțile interesate relevante să unifice utilizarea terminologiei în conformitate cu formularea din anexa la proiectul de rezoluție și subliniază semnificația acestei clarificări pentru utilizarea eficace a instrumentelor conexe;

83. subliniază, în special, necesitatea monitorizării independente a producției de produse de bază asociate cu defrișările și comerțul cu acestea; solicită Comisiei să își intensifice eforturile cu privire la aceste chestiuni prin intermediul programului Orizont Europa și să sprijine monitorizarea independentă în țările producătoare, precum și schimbul de bune practici și de experiență între ele, pentru a îmbunătăți metodologiile utilizate și gradul de detaliere a informațiilor;

⁽³⁶⁾ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

⁽³⁷⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/807 al Comisiei din 13 martie 2019 de completare a Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește stabilirea materiilor prime care prezintă riscuri ridicate din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, în cazul cărora se observă o expansiune semnificativă a suprafeței de producție în detrimentul terenurilor care stochează cantități ridicate de carbon și certificarea biocombustibililor, a biolichidelor și a combustibililor din biomasă care prezintă riscuri reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor, JO L 133, 21.5.2019, p. 1.

Joi, 22 octombrie 2020

84. subliniază că este indispensabil să se îmbunătățească mecanismele care ar putea contribui la identificarea sursei sau a originii materialului lemnos introdus pe piața internă;
85. semnaleză că îmbunătățirea accesului la datele vamale privind importurile în Uniune ar spori transparența și responsabilitatea în cadrul lanțului valoric global; invită Comisia să instituie un parteneriat vamal în interiorul Uniunii și să extindă concomitent cerințele privind datele vamale, în special prin includerea exportatorului și a producătorului în categoria datelor vamale obligatorii, sporind astfel transparența și trasabilitatea lanțurilor valorice globale;
86. constată că, în vederea unei puneri în aplicare eficiente, disponibilitatea și acuratețea datelor utilizate pentru a evalua la ce dată a fost defrișat terenul/s-a schimbat utilizarea terenului trebuie să fie fiabile;
87. invită Uniunea să dezvolte în continuare programe de cercetare și de monitorizare precum Copernicus, programul Uniunii de observare și monitorizare a Pământului și alte programe de monitorizare pentru a supraveghea lanțul de aprovizionare cu produse de bază, astfel încât să poată identifica și furniza mesaje de preavertizare privind produsele care au provocat defrișări sau degradarea mediului în faza lor de producție;
88. solicită Comisiei să studieze posibilitatea de a utiliza în mai mare măsură sistemul de sateliți Copernicus pentru a monitoriza pădurile și pentru a preveni incendiile și daunele forestiere, inclusiv pentru a monitoriza și identifica cauzele incendiilor și daunele forestiere, defrișările și transformarea ecosistemelor, facilitând accesul autorităților responsabile din fiecare stat membru și oferind o sursă directă de date deschise IMM-urilor și întreprinderilor nou-înființate;
89. salută crearea unui observator al pădurilor care va colecta date și informații privind defrișările din Europa și de la nivel mondial și solicită ca acest observator să instituie un mecanism de protejare a apărătorilor pădurii;
90. cere să se înființeze mecanisme de alertă și avertizare rapidă pentru a informa autoritățile publice, întreprinderile, inclusiv sistemele terțe, și consumatorii cu privire la produsele care provin din zone ce prezintă un risc de conversie a ecosistemelor, în sensul pierderii și deteriorării pădurilor și savanelor, și din zone în care sunt încălcate drepturile omului, precum și pentru a ajuta la soluționarea acestor probleme prin intensificarea dialogului și a schimbului de date cu respectivele țări terțe;
91. invită Comisia să creeze o bază de date europeană în care să înregistreze proiectele actuale și precedente derulate între UE și țări terțe, precum și proiectele bilaterale între statele membre și țări terțe, pentru a evalua impactul acestora asupra pădurilor din lume; subliniază implicarea autorităților locale și regionale în punerea în aplicare a acestor proiecte;

Gospodărirea pădurilor și cercetarea și inovarea în domeniu

92. subliniază necesitatea de a lua în considerare legăturile dintre sectorul forestier și alte sectoare, precum și importanța digitalizării și a investițiilor în cercetare și inovare pentru a monitoriza defrișările;
93. constată că sectorul silviculturii asigură locuri de muncă directe⁽³⁸⁾ pentru 500 000 de oameni în Uniune și 13 milioane de oameni la nivel mondial⁽³⁹⁾, locuri de muncă care se găsesc mai ales în zonele rurale;
94. constată că, la nivelul Uniunii, unele dintre politicile statelor membre reflectă practici silvicole și de gospodărire a pădurilor ce pot fi fragmentate și dezlănate și de aceea în cazul lor este nevoie de o coordonare mai strânsă pentru a încuraja sustenabilitatea;
95. pledează pentru o colaborare mai strânsă între guverne, întreprinderi, producători și societatea civilă pentru a adopta politici și a stabili condiții-cadru care să sprijine proiectele din sectorul privat;
96. subliniază rolul esențial al cercetării și inovării, care stimulează contribuția gestiunii durabile a pădurilor și a sectorului forestier la soluționarea dificultăților legate de defrișări și la lupta împotriva schimbărilor climatice;

⁽³⁸⁾ Baza de date a Eurostat privind silvicultura <https://ec.europa.eu/eurostat/web/forestry/data/database>

⁽³⁹⁾ <http://www.fao.org/rural-employment/agricultural-sub-sectors/forestry/en>

Joi, 22 octombrie 2020

97. face un apel la asistență reciprocă în cazul evenimentelor neplăcute, prin cercetare și discuții, pentru a găsi măsuri adaptate la condițiile geografice, care să poată oferi protecție împotriva incendiilor extinse și preveni infestările cu dăunători;

98. salută măsurile de adaptare a plantațiilor la schimbările climatice; consideră binevenit că, în multe țări, se recomandă și se practică deja mărirea numărului de arbori de specii indigene rezistente, scopul urmărit fiind ca pădurile să fie sănătoase, cu mare diversitate biologică;

99. subliniază importanța formării profesionale în Uniune și în țările terțe în domeniul gestionării sustenabile a pădurilor, plantațiilor și sistemelor agroforestiere, promovând inclusiv ideea covorului de vegetație continuu; consideră că acestea sunt factori determinanți pentru a asigura biodiversitatea și un venit pentru comunitățile forestiere și fermierii care practică agrosilvicultura;

100. scoate în evidență importanța educației și a unei forțe de muncă competente și bine pregătite pentru a pune în practică cu succes metodele durabile de gestionare a pădurilor; invită, așadar, Comisia și statele membre să ia măsuri și să utilizeze parteneriatele existente pentru a facilita schimbul de bune practici în acest domeniu;

101. face un apel pentru o cooperare mai strânsă la nivel mondial pentru a împărtăși mai bine cunoștințele și experiențele despre metodele mai sustenabile de gospodărire a pădurilor multifuncționale;

102. invită, așadar, Uniunea să lege alianțe internaționale cu țări terțe pentru ocrotirea pădurilor, aplicând politici eficace care să vizeze încetarea totală a despăduririlor, planificarea teritorială integrată, transparența în privința proprietății asupra terenurilor și prevenirea transformării pădurilor în terenuri agricole; solicită, în acest sens, să se asigure surse de finanțare internaționale în cadrul unor acorduri internaționale privind protecția pădurilor și în strânsă cooperare cu guvernele europene și actorii internaționali;

103. solicită elaborarea unor concepte pentru un viitor sustenabil al pădurilor la nivel mondial, care să împace interesele economice cu cele ecologice, întrucât pădurile reprezintă o resursă importantă pentru multe țări, care nu sunt dispuse să renunțe de bună voie la ea;

104. îndeamnă la o abordare mai holistică la nivelul Uniunii, prin care Uniunea să acorde sprijin direct autorităților locale pentru practicile de împădurire și de gestionare sustenabilă; roagă, îndeosebi, Uniunea să-și asume un rol mai activ în sprijinirea autorităților locale și regionale care se străduiesc să asigure aplicarea normelor în vigoare privind protecția pădurilor;

105. solicită sprijin financiar consistent și programe de stimulare a măsurilor de împădurire a terenurilor deteriorate și improprii pentru agricultură.

Finanțare

106. invită Comisia să adopte un cadru financiar multianual care să țină seama de impactul asupra climei și mediului, examinând cu deosebită atenție impactul fondurilor de acțiune externă care pot contribui la despăduriri și la degradarea ecosistemelor, precum și impactul anumitor fonduri de cercetare și de dezvoltare; solicită să se verifice dacă CFM și toate bugetele europene sunt compatibile cu Pactul verde european;

107. consideră că printre criteriile UE privind achizițiile publice verzi ar trebui să se numere despăduririle și conformitatea cu propunerea privind obligația de diligență; o revizuire a Directivei 2014/24/UE privind achizițiile publice⁽⁴⁰⁾ ar trebui să integreze respectarea obligației de diligență printre criteriile de atribuire;

108. îndeamnă toate instituțiile și agențiile UE să dea tonul prin puterea exemplului, modificându-și comportamentul, achizițiile publice și contractele-cadru astfel încât să utilizeze „exclusiv produse obținute prin procese care nu implică măsuri de despădurire”;

109. în special, invită Comisia să ia inițiative pentru a interzice achizițiile publice de produse importate care duc la despăduriri în cadrul Acordului multilateral al OMC privind achizițiile publice (AAP) și al Directivei 2014/24/UE;

⁽⁴⁰⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

Joi, 22 octombrie 2020

110. invită Uniunea să acorde sprijin corespunzător pentru ocrotirea zonelor protejate existente și crearea de zone protejate noi și selectate temeinic, în special în țările mari producătoare de lemn;

111. invită UE să condiționeze acordarea sprijinului financiar pentru țările partenere de introducerea unui sistem funcțional de instrumente conceptuale obligatorii care să contribuie la gospodărirea durabilă a pădurilor (de exemplu, planuri de gospodărire a pădurilor); subliniază că un sistem nu poate fi funcțional decât dacă este pus la punct de experți cu experiență suficientă și roagă Uniunea să dispună și să impună aplicarea unor reguli clare de conformitate;

112. solicită ca sectorul forestier să fie puternic reprezentat în cadrul viitorului Instrument de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVDCI) și ca la mobilizarea de fonduri private să se exploateze întregul potențial al Planului de investiții externe și al mecanismelor regionale de finanțare mixtă pentru gestionarea sustenabilă a pădurilor; solicită consolidarea standardelor și a sistemelor de certificare deja existente, în loc să se introducă altele noi, și subliniază că respectivele standarde și sisteme de certificare trebuie să respecte normele OMC;

113. subliniază necesitatea de a asigura recunoașterea efectivă și respectarea drepturilor cutumiare de proprietate funciară ale comunităților dependente de păduri și ale popoarelor indigene, acesta fiind un aspect de justiție socială, în conformitate cu Orientările voluntare ale FAO privind governanța responsabilă a proprietății funciare, a locurilor de pescuit și a pădurilor în contextul securității alimentare naționale (VGGT), cu Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene (UNDRIP) și cu Convenția nr. 169 a OIM; invită Comisia să sprijine difuzarea, utilizarea și implementarea VGGT la nivel mondial, regional și la nivel de țară, inclusiv prin Planul de investiții externe;

114. solicită consolidarea cooperării UE-ACP cu scopul de a combate problema din ce în ce mai acută a defrișărilor și a deșertificării în statele ACP prin elaborarea unor planuri de acțiune menite să îmbunătățească gestionarea și conservarea pădurilor și instituirea unor sisteme de monitorizare; invită Uniunea să se asigure că defrișările sunt incluse în dialogurile politice la nivel de țară și să ajute țările partenere să elaboreze și să pună în aplicare cadre naționale privind pădurile și lanțurile de aprovizionare sustenabile, sprijinind totodată implementarea efectivă a contribuțiilor stabilite la nivel național (CSN) ale țărilor partenere în temeiul Acordului de la Paris;

115. solicită Comisiei să prezinte, în temeiul articolului 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, o propunere de cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE, ținând cont de recomandările detaliate expuse în anexa la prezentul document;

o

o o

116. îi încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei prezenta propunere, precum și recomandările din anexă.

Joi, 22 octombrie 2020

ANEXĂ LA REZOLUȚIE

RECOMANDĂRI PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII SOLICITATE

1. Obiectiv

Propunerea de regulament (denumită în continuare „propunerea”) ar trebui să constituie baza pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a resurselor naturale, cum ar fi pădurile naturale, biodiversitatea și ecosistemele naturale, și să contribuie la un cadru mai strict pentru gestionarea lor durabilă, pentru a evita degradarea și schimbarea destinației, având grijă ca modelele de consum și de piață ale Uniunii să nu le afecteze negativ. Protecția drepturilor omului și a drepturilor, atât formale, cât și cutumiare, ale populațiilor indigene și comunităților locale la terenurile, teritoriile și resursele afectate de recoltarea, extracția și producția de produse ar trebui să fie cuprinsă și ea în dispozițiile propunerii.

Propunerea ar trebui să ofere transparență și certitudine în ceea ce privește:

- (a) produsele de bază vizate de propunere și produsele lor derivate care sunt comercializate pe piața internă a Uniunii,
- (b) practicile de aprovizionare și finanțare ale tuturor operatorilor activi pe piața internă a Uniunii,
- (c) practicile de producție, inclusiv extracția apei, ale operatorilor care recoltează, extrag, distribuie și prelucrează produse de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme cuprinse în această propunere (FERC) sau care fabrică produse derivate din FERC pe piața internă a Uniunii, precum și practicile celor care îi finanțează;

Ea ar trebui să contribuie la îndeplinirea angajamentelor internaționale în domeniul mediului și drepturilor omului asumate de Uniune și de statele sale membre, cum ar fi Acordul de la Paris, obiectivele de dezvoltare durabilă și obligațiile în domeniul drepturilor omului, prevăzute în tratatele internaționale privind drepturile omului și să stabilească criterii de sustenabilitate obligatorii din punct de vedere juridic pentru drepturile omului, precum și pentru protecția pădurilor și a ecosistemelor naturale împotriva conversiei și degradării lor, după cum se prevede în propunere. Propunerea ar trebui să fie bazată pe riscuri, proporțională și să i se poată impune aplicarea.

2. Domeniul de aplicare

Propunerea ar trebui să li se aplice tuturor operatorilor, indiferent de forma lor de organizare juridică, dimensiunea sau complexitatea lanțurilor lor valorice, adică oricărei persoane fizice sau juridice (excluzând consumatorii necomerciali) care introduce pentru prima dată pe piața internă a Uniunii produse de bază vizate de propunere și produse derivate ale acestora sau care acordă finanțare operatorilor care desfășoară aceste activități. Aceasta ar trebui să se aplice atât operatorilor cu sediul în Uniune, cât și operatorilor cu sediul în afara Uniunii. Operatorii care nu au sediul în Uniune ar trebui să împuternicească un reprezentant autorizat să îndeplinească sarcinile [în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾].

Toți operatorii ar trebui să aibă dreptul să introducă legal produse FERC și produse derivate din produse FERC pe piața Uniunii numai dacă, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la Secțiunea 4 din prezenta anexă, pot demonstra că în cadrul propriilor lor activități și al relațiilor de afaceri de tot felul pe care le au cu partenerii de afaceri și cu entitățile comerciale pe tot lanțul lor valoric (și anume, furnizori, comercianți, francizați, concesionari, întreprinderi comune, investitori, clienți, contractanți, consultanți, consilieri financiari, juridici și de alt tip) nu există decât cel mult un nivel de risc neglijabil, ca produsele introduse pe piața Uniunii:

— să provină din terenuri obținute prin transformarea pădurilor naturale sau a altor ecosisteme naturale,

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

Joi, 22 octombrie 2020

- să provină din păduri naturale și ecosisteme naturale care sunt supuse degradării, și
- să fie produse cu încălcarea drepturilor omului sau legate de o astfel de încălcare.

Instituțiile financiare care oferă finanțare, investiții, asigurări sau alte servicii operatorilor implicați în lanțul de aprovizionare cu produse de bază au, de asemenea, responsabilitatea de a lua măsuri de diligență necesară care să garanteze că întreprinderile din lanțul de aprovizionare respectă obligațiile prevăzute de prezenta propunere.

Operatorii ar trebui să adopte măsuri adecvate și transparente pentru a se asigura că aceste standarde sunt respectate de-a lungul întregului lor lanț valoric.

Propunerea ar trebui să acopere toate produsele de bază care sunt cel mai frecvent asociate cu defrișările, cu degradarea pădurilor naturale și cu schimbarea destinației și degradarea ecosistemelor naturale datorate activității umane. Ar trebui întocmită o listă a acestor produse de bază pe baza unei evaluări independente și specializate, ținând seama de principiul precauției, care să fie publicată într-o anexă la prezenta propunere și să includă cel puțin uleiul de palmier, soia, carnea, pielea, cacao, cafeaua, cauciucul și porumbul și toate produsele intermediare sau finite derivate din aceste produse de bază, precum și produse care conțin aceste produse de bază. În cazul în care produsele derivate conțin componente introduse din unul sau mai multe produse de bază vizate de propunere, obligația de diligență ar trebui să se aplice fiecăruia dintre aceste produse de bază. Produsele de bază care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului^(?) (denumit în continuare „Regulamentul UE privind lemnul”) ar trebui integrate în domeniul de aplicare al propunerii, la aprecierea Comisiei pe baza unei evaluări independente și specializate, ținând seama de principiul precauției, în termen de trei ani de la data intrării în vigoare a propunerii.

Comisia ar trebui să adopte acte delegate în timp util pe baza unei evaluări întocmite de experți independenți, ținând cont de principiul precauției, pentru a revizui și modifica lista adăugând orice produs suplimentar sau produs derivat al acestuia în domeniul de aplicare al propunerii, dacă există dovezi sau indicii serioase privind impactul negativ al recoltării, extracției sau producției lor asupra pădurilor naturale, ecosistemelor naturale sau drepturilor omului sau drepturilor de proprietate, codificate și cutumiare, ale populațiilor indigene și ale comunităților locale asupra terenurilor, teritoriilor și resurselor. Comisia ar trebui să aibă un rol proactiv și vigilent în identificarea riscurilor emergente și să se consulte activ cu o serie de părți interesate care au experiență în domeniu pentru ca lista sa de produse de bază să reflecte stadiul cunoștințelor privind drepturile omului și riscurile pentru mediu în sectoarele relevante.

Propunerea ar trebui să li se aplice în egală măsură tuturor instituțiilor financiare autorizate să opereze în Uniune și care oferă finanțare, investiții, asigurări sau alte servicii companiilor care recoltează, extrag, produc, prelucrează sau vând produse de bază și produsele lor derivate care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme pentru a avea garanția că instituțiile financiare înseși și companiile din lanțul lor de aprovizionare respectă responsabilitățile față de mediu și drepturile omului stabilite în propunere.

Propunerea ar trebui să se aplice unui comerciant, adică oricărei persoane fizice sau juridice care în cursul unei activități comerciale vinde unor operatori economici de pe piața internă a Uniunii sau cumpără de la aceștia orice produs de bază vizat de propunere sau un produs derivat care a fost deja introdus pe piața internă a Uniunii. Operatorii de pe piața internă a Uniunii nu ar trebui să poată face afaceri decât cu comercianți care sunt în măsură:

- să identifice operatorii sau comercianții care au furnizat produsele de bază care fac obiectul regulamentului și produsele lor derivate; și
- dacă este cazul, să identifice comercianții cărora le-au furnizat produsele de bază vizate de propunere și produsele lor derivate. și
- să asigure trasabilitatea propriilor produselor, pentru a le putea identifica originea când sunt introduse pe piața internă a Uniunii.

3. *Obligații generale*

3.1. *Defrișările și transformarea ecosistemelor naturale*

Produsele de bază vizate de propunere și produsele lor derivate care sunt introduse pe piața Uniunii nu ar trebui să aibă ca rezultat sau să provină din defrișarea sau transformarea ecosistemelor naturale.

^(?) Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn. Text cu relevanță pentru SEE. (JO L 295, 12.11.2010, p. 23).

Joi, 22 octombrie 2020

În acest scop, produsele de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme introduse pe piața Uniunii, în formă brută sau ca produse derivate sau care conțin astfel de produse de bază, nu ar trebui recoltate, extrase sau produse de pe terenuri care la o dată din trecut, dar nu mai târziu de 2015, s-a dovedit cu date științifice, justificabile, aplicabile în practică și în concordanță cu angajamentele internaționale ale UE că au avut statutul de pădure naturală sau ecosistem natural, în conformitate cu definiția prevăzută la secțiunea 3.3 „Definiții”, dar care și-au pierdut între timp statutul ca urmare a defrișării sau schimbării destinației.

3.2. *Degradarea pădurilor naturale și a ecosistemelor naturale*

Produsele de bază vizate de propunere și produsele lor derivate introduse pe piața Uniunii nu ar trebui să aibă ca rezultat sau să rezulte din degradarea pădurilor sau a ecosistemelor naturale provocată de activitatea umană.

În acest scop, produsele de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme introduse pe piața Uniunii, în formă brută sau ca produse derivate sau care conțin astfel de produse de bază, nu ar trebui să fie recoltate, extrase sau produse de pe terenuri care la o dată limită definită au avut statutul de pădure naturală sau ecosistem natural, în conformitate cu definiția prevăzută la secțiunea 3.3. Data limită trebuie să fie în trecut, dar nu mai târziu de 2015, și să fie dovedită cu date științifice, justificabile, aplicabile în practică și în concordanță cu angajamentele internaționale ale Uniunii. Ar trebui să fie posibil din punct de vedere legal să se introducă pe piața Uniunii doar produse de bază care au fost recoltate, extrase sau produse în conformitate cu obiectivele de conservare și care nu au condus la pierderea sau degradarea funcțiilor ecosistemului pe terenul sau adiacent terenului de pe care au fost recoltate, extrase sau produse.

3.3. *Definiții*

Propunerea legislativă a Comisiei ar trebui să conțină definiții cu privire la ce anume constituie o „pădure”, o „pădure naturală” care are multe sau majoritatea dintre caracteristicile unei păduri originare din situl respectiv, chiar și în prezența activităților umane, „defrișare”, „degradarea pădurilor”, un „ecosistem natural”, „degradarea ecosistemelor” și „transformarea ecosistemelor”. Definițiile respective ar trebui să se întemeieze pe considerente obiective și științifice și pe surse relevante de drept internațional și provenite de la organizații internaționale, precum și pe alte inițiative care oferă definiții adecvate, ca Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, Agenția Europeană de Mediu, Inițiativa-cadru privind răspunderea sau Abordarea stocurilor mari de carbon.

Definițiile ar trebui să se bazeze pe următoarele principii:

- ar trebui să permită atingerea celui mai înalt nivel de protecție a mediului, în special pentru păduri și alte ecosisteme naturale, și să fie în concordanță cu angajamentul internațional și intern al Uniunii privind pădurile, biodiversitatea și protecția climei;
- ar trebui să sprijine obiectivul Uniunii de conservare a pădurilor și a ecosistemelor naturale, inclusiv, în special, a pădurilor primare și regenerare, și să prevină înlocuirea lor cu păduri și ecosisteme derivate din activitățile umane, cum ar fi plantațiile de arbori;
- ar trebui să fie suficient de cuprinzătoare pentru a oferi protecție altor ecosisteme naturale care, ca și pădurile, sunt importante pentru conservarea biodiversității sau pentru realizarea obiectivelor pentru climă stabilite în acordurile de la Paris;
- ar trebui să aibă drept obiectiv să vegheze ca adoptarea de măsuri la nivelul Uniunii pentru protejarea pădurilor lumii să nu poată avea drept rezultat transferarea problemei transformării și degradării la alte ecosisteme naturale, care sunt la fel de importante ca pădurile naturale pentru biodiversitate, climă și protecția drepturilor omului.

3.4. *Încălcările drepturilor omului*

Produsele FERC introduse pe piața Uniunii, în formă brută sau ca produse derivate sau care conțin astfel de produse de bază, nu ar trebui să fie recoltate, extrase sau produse de pe terenuri obținute sau utilizate prin încălcarea drepturilor omului integrate în legislațiile interne, nici a acelor drepturi exprimate, ca cerință minimă, în Carta drepturilor fundamentale a UE sau în acordurile internaționale, cum ar fi drepturile popoarelor indigene și ale comunităților locale, inclusiv drepturile funciare și dreptul procedural de a-și acorda sau reține consimțământul liber, prealabil și în cunoștință de cauză, așa cum

Joi, 22 octombrie 2020

este stabilit, de exemplu, de Forumul permanent al ONU privind chestiunile legate de populațiile indigene și de organismele ONU și regionale de monitorizare a tratatelor, dreptul la apă, dreptul de a apăra drepturile omului, drepturile muncii consacrate în convențiile fundamentale ale OIM și alte drepturi ale omului recunoscute la nivel internațional legate de utilizarea terenurilor, accesul sau dreptul de proprietate asupra terenurilor și dreptul la un mediu sănătos, definit în Principiile-cadru ale drepturilor omului și mediului și în conformitate cu standardele și bunele practici identificate de raportorul special al ONU pentru drepturile omului și mediu.

Ar trebui să se acorde o atenție deosebită muncii copiilor, în scopul eliminării acesteia.

Recoltarea, extracția sau producția produselor de bază vizate ar trebui să respecte în toate etapele drepturile comunităților locale, ale comunității popoarelor indigene și drepturile funciare în toate formele, indiferent că sunt drepturi publice, private, comune, colective, ale popoarelor indigene, ale femeilor sau drepturi cutumiare. Drepturile formale și cutumiare ale popoarelor indigene și ale comunităților locale la terenuri, teritorii și resurse, precum și capacitatea acestor populații de a-și apăra drepturile fără represalii ar trebui să fie identificate și respectate. Aceste drepturi includ drepturile de a deține, a ocupa, a utiliza și a administra aceste terenuri, teritorii și resurse.

Produsele de bază vizate de propunere nu ar trebui să fie obținute de pe terenuri ale căror achiziționare și utilizare afectează drepturile comunității și drepturile funciare. În special, produsele de bază introduse pe piața Uniunii nu ar trebui să fie recoltate, extrase sau produse pe terenurile comunităților locale și ale popoarelor indigene, atât în ceea ce privește terenurile care fac obiectul unor titluri de proprietate formale, cât și terenurile aflate în proprietate cutumiară, fără consimțământul liber, prealabil și în cunoștință de cauză al acestora.

4. Obligația de identificare, de prevenire și de atenuare a prejudiciilor în lanțurile valorice

4.1. Obligația de diligență

Operatorii ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a respecta și a asigura protecția drepturilor omului, a pădurilor naturale și a ecosistemelor naturale, astfel cum se prevede în propunere, de-a lungul întregului lor lanț valoric. Aici ar trebui să intre toate tipurile de relații de afaceri ale întreprinderii cu parteneri de afaceri și entități de-a lungul întregului său lanț valoric (ca, de exemplu, furnizori, comercianți, francizați, concesionari, întreprinderi comune, investitori, clienți, contractanți, clienți persoane juridice, companii de transport, consultanți, consilieri financiari, juridici și de alt tip), precum și cu orice altă entitate statală sau nestatală legată direct de operațiunile, produsele sau serviciile întreprinderii.

Astfel, operatorii ar trebui să adopte o abordare bazată pe risc a obligației de diligență, în care natura și nivelul procesului de diligență să corespundă tipului și nivelului de risc al efectelor negative. Domeniile cu risc ridicat ar trebui să fie supuse unor obligații de diligență mai stricte.

Următoarele măsuri ar trebui incluse în mod adecvat și eficient:

(a) Inventarierea întregului lanț valoric

Operatorii economici stabilesc dacă produsele de bază și produsele din întregile lor lanțuri valorice respectă criteriile de durabilitate și criteriile legate de drepturile omului prevăzute de propunere, prin accesarea și evaluarea informațiilor privind exact terenul (terenurile) de pe care provin aceste produse. Pe lângă criteriile de mediu, accesul la informații trebuie să permită operatorului să constate că persoanele care utilizează terenul pentru a obține produse de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme au dreptul să facă acest lucru și că au obținut consimțământul liber, prealabil și în cunoștință de cauză al persoanelor care au drepturi de proprietate asupra acestor terenuri, precum și că nu încalcă – nici nu au încălcat – niciun drept al omului prevăzut de prezenta propunere.

În special, se prevede obligația operatorilor de a deține și de a pune la dispoziție informații privind următoarele:

- (i) zona (sau zonele) exactă (exacte) de recoltare, extracție sau producție a produselor de bază. în legătură cu vitele, carnea de vită și pielea, operatorii trebuie să fie în măsură să obțină informații despre diversele zone de pășunat în care au fost hrănite vitele sau, în cazul în care vitele sunt crescute cu furaje, despre originea furajelor utilizate.

Joi, 22 octombrie 2020

- (ii) starea ecologică actuală a zonei de recoltare, extracție sau producție;
- (iii) starea ecologică a zonei la data-limită indicată în prezenta propunere;
- (iv) statutul juridic al terenului (proprietatea/titlul funciar, inclusiv drepturile codificate și cutumiare ale popoarelor indigene și ale comunităților locale la terenuri, teritorii și resurse) și dovada consimțământului liber, prealabil și în cunoștință de cauză;
- (v) elementele lanțului de aprovizionare al produsului de bază în cauză, cu scopul de a deține informații despre probabilitatea riscurilor de contaminare cu produse de origine necunoscută sau care provin din zone defrișate sau din zone în care au avut loc transformarea și degradarea pădurii naturale, a pădurii și a ecosistemului, și cu scopul de a ști unde, de cine și în ce condiții au fost recoltate, transformate sau prelucrate produsele de bază, pentru a verifica conformitatea cu obligațiile legate de drepturile omului impuse de prezenta propunere.

Operatorii ar trebuie să aibă acces la toate informațiile despre originea produselor care intră pe piața internă a Uniunii, prin declararea sistematică a coordonatelor GPS ale acestor produse, după intrarea în vigoare a propunerii, potrivit dispozițiilor de la secțiunea 4.1 din prezenta anexă.

- (b) Identificarea și evaluarea riscurilor reale și potențiale pentru păduri și ecosisteme în lanțurile valorice pe baza criteriilor prevăzute în propunere

Dacă lansează operațiuni noi sau intră în relații cu noi parteneri de afaceri, un operator ar trebui să identifice actorii implicați în noile lanțuri de aprovizionare și de investiții și să le evalueze politicile și practicile, precum și locurile de recoltare, de producție, de extracție și de prelucrare. Pentru operațiunile existente, ar trebui identificate și evaluate efectele negative și prejudiciile care se produc deja, precum și riscurile potențiale. Analiza riscurilor ar trebui să fie efectuată avându-se în vedere riscurile generate de activitățile operatorului sau impactul lor asupra mediului, popoarelor indigene, comunităților locale și oamenilor simpli, mai degrabă decât riscurile materiale pentru acționarii corporatiști. Dacă au un număr mare de furnizori, operatorii ar trebui să identifice domenii generale în care riscul unor efecte negative este cel mai semnificativ și, pe baza evaluării riscului, să dea prioritate furnizorilor care respectă obligația de diligență.

Dacă au un număr mare de furnizori, operatorii ar trebui să identifice domenii generale în care riscul unor efecte negative este cel mai semnificativ și, pe baza evaluării riscului, să dea prioritate furnizorilor care respectă obligația de diligență.

- (c) Prevenirea riscurilor și atenuarea riscurilor la un nivel neglijabil

Cu excepția cazului în care riscul identificat în cursul procedurilor de identificare și evaluare a riscurilor menționate la litera (b) este neglijabil și, prin urmare, operatorul nu mai are niciun motiv să fie preocupat că produsele de bază și produsele ar putea să nu întrunească criteriile stabilite în prezentul cadru, operatorii ar trebui să adopte procedurile de atenuare a riscurilor. Aceste proceduri ar trebui să constea într-un set de măsuri potrivite și proporționale care reduc efectiv și demonstrabil, până la un nivel neglijabil, toate riscurile identificate, de exemplu modificarea contractelor cu furnizorii, sprijinirea furnizorilor pentru a-și schimba practicile, modificarea practicilor de achiziții și investiții, cu scopul și în perspectiva introducerii legale pe piața internă a produselor de bază și a produselor vizate.

- (d) Încetarea încălcării legislației de mediu și a drepturilor omului

În cazul în care, după ce au îndeplinit riguros cerințele menționate la literalele (a), (b) și (c), operatorii ajung la concluzia că operațiunile sau anumite părți ale operațiunilor contribuie sau ar putea provoca sau contribui la efecte negative care nu pot fi prevenite ori atenuate, ei ar trebui să suspende toate aceste operațiuni sau părți ale operațiunilor.

- (e) Monitorizarea și îmbunătățirea continuă a eficacității și implementarea sistemului de due diligence al operatorilor

Joi, 22 octombrie 2020

Operatorii ar trebui să verifice periodic dacă sistemul lor de due diligence este adecvat pentru prevenirea prejudiciilor și pentru a asigura conformitatea produselor de bază și a produselor cu cadrul și, în caz contrar, să îl ajusteze sau să deruleze alte acțiuni. Evaluarea sistemului de due diligence ar trebui să se bazeze pe indicatori calitativi și cantitativi, pe feedbackuri interne și externe și pe procese clare de stabilire a răspunderii.

(f) Integrarea unor sisteme de certificare emise de terți

Sistemele de certificare emise de terți pot completa și ajuta la identificarea originii produselor, evaluarea riscurilor și componentele de atenuare ale sistemelor de due diligence, cu condiția să corespundă cu domeniul de aplicare și strictețea criteriilor de durabilitate pentru ocrotirea pădurilor naturale și a ecosistemelor naturale împotriva conversiei și degradării lor, prevăzute în propunere, și să aibă capacitatea de a monitoriza lanțul de aprovizionare, și cu condiția să întrunească niveluri corespunzătoare de transparență, imparțialitate și fiabilitate. Printr-un act delegat, Comisia ar trebui să stabilească criterii și orientări minime pentru ca operatorii să evalueze credibilitatea și soliditatea sistemelor de certificare emise de terți. Aceste criterii minime ar trebui mai ales să asigure independența de industrie, includerea intereselor sociale și de mediu la întocmirea standardelor, auditarea independentă din partea terților, divulgarea publică a rapoartelor de audit, transparența în toate etapele și deschiderea. Sistemele de certificare ar trebui să acorde certificarea doar produselor cu un conținut certificat în proporție de 100 %. Operatorii pot utiliza pentru sistemele lor de due diligence numai sisteme de certificare care îndeplinesc aceste criterii. Totuși, certificarea de către terți nu ar trebui să dilueze principiul răspunderii operatorului economic.

(g) Rolul acordurilor de parteneriat voluntar

Uniunea poate negocia acorduri de parteneriat voluntar având ca obiect produse de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme cu țări care fabrică produse de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme (țări partenere), care creează o obligație juridică pentru părți de a implementa un regim de licențe și de a reglementa comerțul cu produse de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme în conformitate cu legislația națională a țării producătoare de produse de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme și cu criteriile de mediu și privind drepturile omului prevăzute în propunere. Produsele FERC cuprinse în sfera de aplicare a propunerii provenite din țări partenere care au încheiat acorduri de parteneriat voluntar ar trebui să fie considerate ca fiind cu risc neglijabil, în măsura în care acordul de parteneriat este pus în aplicare în sensul propunerii. Astfel de acorduri ar trebui să se construiască pe temelia dialoguri naționale multipartite cu participarea efectivă și semnificativă a tuturor părților interesate, inclusiv a societății civile, a popoarelor indigene și a comunităților locale.

4.2. **Obligația de consultare**

Operatorii trebuie:

- (a) să consulte într-o formă adecvată, în timp util și direct părțile interesate afectate și potențial afectate;
- (b) să țină cont cu seriozitate de punctele de vedere ale părților interesate în definirea și punerea în aplicare a măsurilor de diligență;
- (c) să se asigure că sindicatele reprezentative și reprezentanții lucrătorilor sunt implicați în definirea și punerea în aplicare a măsurilor de diligență;
- (d) să introducă un mecanism de alertă rapidă pentru a le oferi oportunitatea lucrătorilor și părților interesate cu preocupări întemeiate să informeze operatorul cu privire la orice risc de prejudiciu pentru pădurile naturale, ecosistemele naturale și drepturile omului pe tot lanțul valoric; operatorul ar trebui să ia aceste informații în considerare în cadrul proceselor sale de diligență;
- (e) să ia în considerare corespunzător cunoștințele indigene și locale și riscurile și preocupările exprimate de comunitățile locale, popoarele indigene și apărătorii pământurilor și ai mediului.

4.3. **Obligația de transparență și de raportare**

Operatorii ar trebui să prezinte anual autorității publice rapoarte despre propriile procese de diligență și de consultare, riscurile identificate, procedurile de analizare, atenuare și remedierea riscurilor, precum și despre implementarea și rezultatele lor. Rapoartele sunt publice, accesibile și structurate astfel încât să nu reprezinte o povară disproporționată, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii.

Comisia ar trebui să adopte acte delegate pentru a stabili formatul și elementele rapoartelor. Operatorii ar trebui, printre altele, să raporteze în special despre sistemul pe care îl folosesc și modul în care îl aplică produselor de bază în cauză și despre riscurile și efectele identificate; acțiunile întreprinse pentru încetarea și remedierea încălcărilor existente și pentru

Joi, 22 octombrie 2020

prevenirea și atenuarea riscurilor de încălcare, precum și rezultatele acestora; măsurile și rezultatele monitorizării privind executarea și succesul acestor acțiuni, alertele primite prin mecanismul de alertă rapidă și modul în care operatorul a ținut cont de ele în procesele sale de diligență, precum și o listă cu toate filialele, subcontractanții și furnizorii, precum și cu produsele, împreună cu cantitățile și originea lor. Dacă nu publică rapoarte complete și la timp, operatorul ar trebui sancționat cu suspendarea autorizației de introducere a produselor pe piața internă a Uniunii.

4.4. *Obligația de documentare*

Operatorii ar trebui să țină o evidență scrisă a tuturor acțiunilor de diligență și a rezultatelor acestora și să o pună la dispoziția autorităților competente, la cerere.

4.5. *Orientările Comisiei*

Comisia ar trebui să elaboreze orientări și îndrumări pentru a-i ajuta pe operatori să se conformeze obligațiilor juridice cuprinse în propunere, în special pentru a clarifica așteptările legate de gradul de diligență necesar pentru anumite contexte, sectoare sau pentru anumite tipuri de operatori. În acest context, Comisia ar trebui să valorifice și să propage bunele practici existente în sistemele de management de mediu existente.

Pentru a-i sprijini pe operatorii economici să își îndeplinească obligațiile de diligență, Comisia ar trebui să publice analize ale „zonelor fierbinți” regionale în privința produselor FERC.

5. *Controlul, monitorizarea, asigurarea respectării legislației, sancțiunile și accesul la justiție*

5.1. *Asigurarea respectării legislației prin structuri ale sectorului public*

Statele membre ar trebui să asigure, în conformitate cu legislația și practicile lor naționale, punerea în executare a atribuțiilor menționate în secțiunea 4 prin:

- (a) stabilirea de pedepse și sancțiuni proporționale, eficiente și disuasive pentru nerespectarea oricăreia dintre obligațiile stabilite sau în cazul în care nerespectarea oricăreia dintre respectivele obligații cauzează, contribuie, agravează sau este legată de daune aduse pădurilor naturale sau ecosistemelor naturale sau de abuzuri împotriva drepturilor omului ori de riscuri în acest sens; acestea ar trebui să includă:
  - i. sancțiuni efective, proporționale și disuasive cu daunele aduse pădurilor naturale, ecosistemelor naturale sau drepturilor omului, așa cum sunt stabilite în propunere, cu costul refacerii pădurii naturale sau a ecosistemului natural și al restaurării drepturilor omului și cu prejudiciile economice care decurg din încălcarea dispozițiilor, suportate de comunitățile afectate;
  - ii. confiscarea permanentă a produselor de bază și a produselor derivate vizate;
  - iii. suspendarea imediată a autorizației de introducere de produse pe piața internă a Uniunii;
  - iv. excluderea de la procedurile de achiziții publice;
  - v. sancțiuni penale pentru persoane fizice și, dacă este permis, pentru entitățile juridice în cazul celor mai grave infracțiuni.
- (b) desemnarea autorităților naționale competente să investigheze și să asigure respectarea dispozițiilor („autorități competente”); autoritățile competente ar trebui să monitorizeze îndeplinirea eficientă de către acești operatori a obligațiilor prevăzute în propunere; în acest scop, autoritățile competente ar trebui să efectueze controale oficiale, după caz, conform unui plan, care ar putea include controale la sediile operatorilor și verificări pe teren și ar trebui să poată adopta ordine provizorii și, în plus și fără să aducă atingere aplicării sancțiunilor, ar trebui să aibă competența de a solicita operatorilor să ia măsuri de remediere; autoritățile competente ar trebui, de asemenea, să efectueze verificări la timp și aprofundate atunci au informații relevante, inclusiv preocupări fundamentate exprimate de terți, și ar trebui să trateze informațiile legate de activitatea lor în conformitate cu Directiva 2003/4/CE privind accesul publicului la informațiile despre mediu;

Joi, 22 octombrie 2020

- (c) asigurarea dreptului cetățenilor de a contesta neconformitatea în fața autorităților judiciare sau administrative; aici ar trebui incluse toate persoanele fizice sau grupurile ale căror drepturi și obligații sau interese sunt afectate, direct sau indirect, de neîndeplinirea, parțială sau integrală, de către întreprindere a atribuțiilor sale, inclusiv angajați, clienți, consumatori și utilizatori finali, sindicate, federații sindicale transnaționale, comunități locale, administrații sau instituții naționale sau locale, jurnaliști, ONG-uri și organizații ale societății civile locale.

Comisia ar trebui să adopte acte delegate pentru a stabili standarde și orientări obligatorii din punct de vedere juridic, aplicabile autorităților competente naționale cu scopul de a asigura punerea în aplicare și respectarea eficientă și uniformă a propunerii la nivelul Uniunii, în special cu privire la:

- înscrierea operatorilor care intră sub incidența propunerii într-un registru public și punerea acestuia la dispoziția publicului;
- stabilirea de standarde privind calitatea și numărul verificărilor conformității efectuate de autoritățile competente naționale;
- orientările suplimentare privind metoda de efectuare a verificărilor conformității, cum ar fi orientări pentru autoritățile naționale competente care specifică criteriile pentru verificări, în scopul de a analiza și a evalua mai bine nivelul de risc al produselor și documentația suficientă a sistemelor de due diligence necesare utilizate;
- orientările în ceea ce privește preocupările terților pentru a stabili criterii la nivelul Uniunii cu scopul de a evalua dacă o preocupare este suficient de motivată și credibilă pentru a fi prelucrată, precum și de a elabora standarde procedurale clare pentru răspunsuri oferite la timp, imparțiale, eficace și transparente ale autorităților naționale competente la preocupările terților;
- criteriile dezvoltate la nivelul Uniunii care să specifice cazurile în care un operator ar trebui să primească o notificare privind măsuri de remediere, o sancțiune sau cazurile în care ar trebui să se aplice alte pedepse; precum și
- obligațiile autorităților competente de a raporta în mod public cu privire la activitățile de control și de asigurare a respectării legislației, încălcările constatate și răspunsurile la preocupări motivate.

5.2. Răspunderea civilă și accesul la căi de atac

(a) Răspunderea civilă

Operatorii ar trebui:

- i) să răspundă în solidar pentru prejudiciile care decurg din încălcarea drepturilor omului sau din daunele cauzate pădurilor naturale și ecosistemelor naturale, astfel cum este prevăzut în propunere, cauzate, agravate, favorizate sau legate de entitățile controlate sau dependente din punct de vedere economic;
- ii) să răspundă pentru prejudiciile care decurg din încălcarea drepturilor omului sau daunele cauzate pădurilor naturale și ecosistemelor naturale, astfel cum este prevăzut în propunere, direct legate de produsele, serviciile sau operațiunile acestora printr-o relație de afaceri, cu excepția cazului în care pot demonstra că au acționat cu prudența cuvenită și au luat toate măsurile rezonabile, având în vedere circumstanțele, care ar fi putut preveni prejudiciile; operatorii pot fi, prin urmare, exonați de răspundere dacă pot demonstra că au luat toate măsurile necesare pentru a identifica și a evita daunele.

(b) Divulgarea probelor

În cazul în care un reclamant a prezentat fapte și probe disponibile în mod rezonabil, suficiente pentru a susține acțiunea acestuia, inculpatului îi revine sarcina de a dovedi:

- i) natura relației sale cu entitățile implicate în prejudiciu;

Joi, 22 octombrie 2020

ii) dacă a acționar cu prudența cuvenită și a luat toate măsurile necesare pentru a preveni cauzarea prejudiciului.

(c) Accesul la căi de atac

Părțile vătămate ar trebui să aibă dreptul la căi de atac accesibile și eficiente pentru a solicita reparații de la operatorii care cauzează, agravează sau favorizează un efect negativ asupra drepturilor lor sau au legătură cu acest efect. Mecanismele nestatale de soluționare a plângerilor ar trebui să fie completate prin mecanisme de remediere judiciare pentru îmbunătățirea responsabilității și a accesului la căi de atac.

6. *Dispoziții finale*

6.1. *Menținerea nivelului de protecție*

Punerea în aplicare a propunerii nu ar trebui să constituie în niciun fel un motiv de justificare a reducerii nivelului general de protecție a drepturilor omului, atât drepturile oficiale, cât și cele cutumiare ale popoarelor indigene și ale comunităților locale la terenuri, teritorii și resurse, sau a mediului. Aceasta nu ar trebui să afecteze, în special, alte cadre de răspundere existente în materie de subcontractare sau lanțuri de aprovizionare.

6.2. *Dispoziții mai favorabile*

Statele membre ar putea introduce sau menține dispoziții care depășesc dispozițiile stabilite în propunere în ceea ce privește protecția drepturilor omului și standardele de mediu de-a lungul lanțului de aprovizionare cu produse de bază care prezintă riscuri pentru păduri și ecosisteme.
